

بشمارسڻه هيءَ . پَس تيرسين؛ چون شيمي آريش هزاران مليجي يه جي بيشتره .
 «^۸ شيمره گوئم، هر کي مردُم ورجه اقرار هڪونه مي دُنباله رويه، انسان ريڪا هم
 اونه خُداي فرشتگانِه ورجه اقرار ڪانه. ^۹ ولى هر ڪه مَرِه مردُم ورجه انڪار
 هڪونه، مَن هم خُداي فرشتگانِه ورجه اونه انڪار ڪاتم.

^{۱۰} هر کي بر ضد انسان ريڪا گب بزنه، آمريديه بونه، ولى هر کي روح القدس
 گفر باگو، آمريديه نبونه. ^{۱۱} وختي شيمره يهوديان عبادتگاه و حاڪمان و
 اوشانيڪه اقدار دارن ورجه برنن، نگران نبين ڪه چطور خوشتره جي دفاع
 هڪنيد يا چي باگوويد، ^{۱۲} چونڪه همون موقع روح القدس اونچه ڪه بايد
 باگوويد ره، شيمره گنه.»

نادان پولدار مٿل

^{۱۳} يهوي يه نقرجماعت مين اونه باگوته: «اَسا، مي آداهه باگو مي پيره اري مي
 همره تخسيم هڪونه.» ^{۱۴} ولى عيسى اونه باگوته: «اي مرداي، ڪي مَرِه شيمي
 مين تخسيم گرهرگرده؟» ^{۱۵} و عيسى مردمه باگوته: «هوشيار هبين و حرص و
 ظمَع جي دوري هڪنيد، چونڪه آدمي يه زندگي به اين ريطي نڍاره ڪه اونه دارايي
 چقدر زياده.» ^{۱۶} بعد اين مٿل اوشانه وسين بيارده: «ايتا پولدار مرداي بچار
 خيلي محصول بيارده. ^{۱۷} اون مرداي خودشه همزه باگوته ”چڪار هڪنم، چونڪه
 جاي نڍاڙم مي محصول اَمبار هڪنم؟“ ^{۱۸} پَس باگوته: ”بفهمسم چي بايد
 هڪنم! مي تلامبارشانه خراب ڪاتم و تلامبار گنه تري سازتم، و تمام گندم و مي
 اموال اوشانه مين اَمبار ڪاتم. ^{۱۹} بعد مي جان گوئم، اي جان، خيلي سال وسين
 اموال جمع هڪردي. حالا آرام بگير و بخار و بنوش و خوش باش.“ ^{۲۰} ولى خدا
 اونه باگوته: ”اي نادان! همين امشوتي جان تي جي گيرتن. پَس اونچه ڪه جم
 هڪردي ڪيه شين بونه؟ ^{۲۱} اين عاقبت گسيه ڪه خودشه مال و منال جمع ڪانه،
 ولى خُداي وسين پولدار نيه.»

نگران نبين

^{۲۲} اونوخت عيسى خودشه شاگردان باگوته: «شيمره گوئم، شيمي زندگي يه
 وسين نگران نبين ڪه چي بخارين، و نه شيمي تن وسين ڪه چي دکنين، ^{۲۳} چون
 زندگي غذايي جي و تن لواسي جي مهمتره. ^{۲۴} ڪشڪرتِه شان بينن: نه ڪارتن و نه
 درو ڪتن، نه اَمبار دارن و يا جايي ڪه اَمبار هڪنن، با اين وجود خدا اوشانه
 روزي ره دنه. و شما چقدر با آريشتر از اين پزندِه شان هيسين! ^{۲۵} ڪي شيمي مين

تانه نِگَرانی یه هَمَرَه، یِذِرَه خودشه عُمَرِ زیاد هَکونَه؟^{۲۶} پَس، آگه این کوچ کارِ نَتانید هَکُنید، چیه وَسین کارایه دیگَرره نِگَرانید؟^{۲۷} سوسَنِشانِه بېشین چُطور سَر گِشَن، نه زَحَمَت گِشَن و نه رِیسَن. شِمِرَه گِوَنَم حَتّی سُلیمان پادشاه هم با تمام خودشه شُکوه و جلال اوشانه ایتا یه مِثان هم بَزک نَبَا.^{۲۸} پَس آگه خُدا صَحرايِ واشِ که امروز دَرِه و فَردا تَنوره مِین تُواده بوئن رِه، اینجور بَزک کانه، چقدر بیشتر شِمِرَه بَزک کانه، ای کم ایمانِشان!^{۲۹} پَس اینه دُمبال دَینین که چی بُخارین و یا چی دَکَنین، این نِگَران نَبین،^{۳۰} چون مَرَدُم خُدا نِشَناس این دُنیا این چیزان دُمبال دَرَن، وَلی شِیمی پِیر که آسِمان مِین دَرِه دانه که شُما هَمه یه ایشانه احتیاج دارین.^{۳۱} پَس شُما اونه پادشاهی یه دُمبال دَین، که تمام ایشان هَم شِمِرَه هَدِه بونه.

«ای کوچ گَلَه، نِترسین، چونکه شِیمی آسِمانی پِیره خُشحالی اینه که پادشاهی رِه شِمِرَه هَدِه.^{۳۳} اونچه که دارید رِه بَروشید و فَقیران هَدین؛ شِمِرَه پول کیسَه اِی دَرَس هَکُنید که نَبیسَه و گنجی آسِمان مِین اَمبار هَکُنید که تمام نَبونه، جایی که نه دُزد اونه دُزَنه و نه اونه بید از بِن بَرَنه.^{۳۴} چون هر کجا شِیمی گنج دَباشَه، شِیمی دِل هَم اوجِه دَرِه.

آماده هَبین

«^{۳۵} شِیمی گَمَر دَیدید و خِدمَت وَسین آمادِه هَبین، وَ شِیمی لَمپا رِه روشَن بدارین.^{۳۶} اوشانه مِثان هَبین که انتظار گِشَن اوشانه آرباب عَرُوسی یه جِشَن جی وَگَرده، تا وَختی راهه جی رَسَنه و دَر رَنه، دَرجا دَر اونه وَسین وا هَکُنین.^{۳۷} خوش بِحالِ پاکارانی که وَختی اوشانه آرباب وَگَرَدِنه، اوشانه بیدار و هوشیار بِنِه. حَقِیقَتَن شِمِرَه گِوَنَم، اون خودشه لِواسِ خِدمَت دُکانه و اوشانه سُفره یه سَر نِیشاندِنه و هَنه اوشانه جی پَذیرایی کانه.^{۳۸} خوش بِحالِ اون پاکارانی که وَختی اوشانه آرباب هَنه، خواه نِصَف شو هَبو و خواه سِه صُب، اوشانه بیدار و هوشیار بِنِه.

«^{۳۹} وَلی اینه بَدانید آگه صاب سِرِه دَانِسَه دُزد چه ساعَتی خَنِه بیه، نُداشته اونه سِرِه یه جی دُزِی هَکُن. ^{۴۰} پَس شُما هم آمادِه هَبین، چون انسان ریکا اون موقعی اِی که اِنظار نِدارید هَنه.»

^{۴۱} پِطْرُس پِرسِیه: «آقا، این مَثَلِ اَمِرِه بیاردی یا هَمه یه وَسین؟»^{۴۲} عِیسی یه خُداوند جِواب هَدِه: «پَس اون مُواثِرِ وَفادار و دانا کیه که اونه آرباب خودشه

سِرِه يه پاڪارانِ سَرِپَرسِي رِه اونه هَدَه تا اوشانه سَهَم خُراڪِ يه موقع اوشانه هَدِه؟^{٤٣} خوش بحالِ اون پاڪاري كه وَختي اونه آرباب هَنه اونه كارِ سَرِ بِيَنِه.^{٤٤} حَقِيقَتَن شِمِرِه گِوَنَم، تمام خودِشه دارايِ رِه اونه دَسْت دَنه.^{٤٥} وَلي آگه اون پاڪارخودشه وَرجه باگو”مي آرباب وَگَرَسَن دِير هَبَا،“ پاڪاران و كُفَتانِ اذِيَت و آزار هَكُونِه و بُخارِه و بَنوِشِه و عياشي هَكُونِه،^{٤٦} اونه آربابِ رُوزِي كه اِنْتَظارِ نِدارِه و ساعتي كه اونه جِي باخَبَر نِيَه هَنه و اونه دوشَقَه كانِه، و اونه يِجايِ رِساندِنِه كه خيانتكارانِ بَرِساندِه.

«^{٤٧} اون پاڪاري كه خودشه آربابِ خاسَّه رِه دانِه و با اين وجود خوشترِه اونه اَنجامه وَسِين آمادِه نُكانِه، بَدجور مُجازات بونِه.^{٤٨} وَلي اونيڪه خودشه آربابِ خاسَّه رِه نِदानِه و كاري كانِه كه تَنبِيَه سِزاوارِه، گمتر مُجازات بونِه. هر كِي رِه بيشتر هَدِه هَبو اونه جِي بيشتر هَم درخواس بونِه، و هر كِي رِه كه بيشتر بَسپارِسَه هَبو، بيشتر هَم اونه جِي طَلَب بونِه.

جُدايِ

«^{٤٩} مَن بومَم تا زَمِينِ رِه تَش بَكِشَم، اِي كاش تا اَلان تَش بِيَتِه با! ^{٥٠} مَن غسَلِ تَعْمِيدِي دارم كه بايد اُونِه هَگِيرَم و تا اون اَنجام هَبو چقدر فِشارِ زِيرِ دَرِم. ^{٥١} گمان كانيد بومَم تا زَمِينِ سَرِ صُلاح و آشتي بيارَم؟ نه، بومَم جُدايِ تُوادَم ^{٥٢} مِين بَعْد، خانواري كه پَنج نَفَرِيَن اوشانه مِين جُدايِ دَكِنِه، سِه نَفَرِ عَلِيَه دو نَفَر و دو نَفَرِ عَلِيَه سِه نَفَر.^{٥٣} پير بر ضِدِّ رِيكا و رِيكا بر ضِدِّ پير، مَار بر ضِدِّ كِيجا و كِيجا بر ضِدِّ مَار، شو مَار بر ضِدِّ عَرُوس و عَرُوس بر ضِدِّ شو مَار.»

^{٥٤} بَعْد عيسِي جَماعَتِ باگوته: «وَختي بِنِينِ اَبَرِشان مَعَرِبِ جِي هَتَن، دَرجا گونيد: خَنِه”وارِش بيه،“ وَ هَمونجور هَم بونِه. ^{٥٥} وَختي وا جُنُوبِ جِي زَنِه، گونيد: ”هوا خَنِه گَرَم هَبو،“ وَ هَمونجور هَم بونِه. ^{٥٦} اِي دورويان! شُما كه دانيد چطور اَسِمَان و زَمِينِ وَضَعِيَتِ تَعْبِيرِ هَگُنيد، چطور نَتَانيد اين زَمَانِه يه وَضَعِيَتِ تَعْبِيرِ هَگُنيد؟

«^{٥٧} چِرِه خودتان دَر بارِه اونچِه كه دُرِسَه داوَرِي نُكانيد؟ ^{٥٨} وَختي هَلَه تِي شايِ يه هَمَرِه قاضي يه وَر شُونِي، تَقَلًّا هَگُنِ راهِه مِين اونه هَمَرِه آشتي هَگُنِي، نَگُنِه اون تِرِه قاضي يه وَرجه بَكِشانِه و قاضي تِرِه مأمورِ دَسْت هَدِه، وَ مأمورِ هَم تِرِه زَنَدانِ مِين تُواده ^{٥٩} تِرِه گِوَنَم بَدانِ تا قِرانِ آخِرِ نِدي، هيچ جور زَنَدانِ جِي بيرون نِيَنِي.»

توبه يا هلاک هَبوسَن

۱ همون موقع، چَن نَفَر جَماعتِ مَينِ عيسى ره جَليليانِ جِي خَيرِ هَدَنَ که پيلاَنس اوشانه فُرباني هَکُردَن مَوقِعِ قَتَلِ و عام هَکُردِه ، جوریکه اوشانه خون فُرباني خُونِشانِ هَمَرَه قاطی هَبا با. ۲ عيسى اوشانه جَوابِ باگوتِه: «گمان کانيد چون اين جَليليانِ به اين روز دُچار هَبان، تمام ديگر جَليليانِ جِي گُناهکارتر بان؟ ۳ شِمِرِه گونَم اينجور نيِه. بلکه اگه توبه نَکُنين، تمام شُما هَم هلاک بونيد. ۴ و يا گمان کانيد اون هيچدِه نَفَر که بُرَج سيلوآم اوشانه سَر فور بوما و اوشانه بَکوشتِه، اورشليمِ ديگر مَرْدُمانِ جِي خَطاکارتر بان؟ ۵ شِمِرِه گونَم اينجور نيِه. بلکه اگه توبه نَکُنين، تمام شُما هَم هلاک بونيد.»

بِي ميوه اَنجیلِ دارِ مَثَل

۱ بعد عيسى اين مَثَلِ بياردِه: «ايتا مَرْدایِ خودشه باغِ مَينِ اَنجیلِ دارِ بَکاشتِه. وختی خَسَّه اونه ميوه ره بَچينِه، هيچی پيدا نَکُورِدِه. ۷ پَس خودشه باغبانِ باگوتِه: ”بیش سه سالِه اين اَنجیلِ دارِ وَرَجِه هَنَم که اونه جِي ميوه بَچينَم، ولی هيچی پيدا نَکائَم. اونه بَينِ دِ چَرِه زَمينِ هَدَر بوشو.“ ۸ ولی باغبانِ جَوابِ هَدَه ”آقا، بَنی يه سالِ ديگه هم بُمانه، مَن اونه دورِ گَنَدَنَم و اونه کُود دَنَم. ۹ اگه سالِ ديگه ميوه بياردِه که هيچ، اگه نياردِه بعد اونه بَين“

شَفایِ ايتا عَليلِ زَن

۱۰ ايتا روزشَنِبه يه مُقَدَّس ، عيسى ايتا از يَهُوديانِ عِبادتگاهِه مَينِ تَعليمِ دَنِه با. ۱۱ اوچِه ايتا زَنَا دَبا که ايتا روحِ هيچدِه سالِ اونه عَليلِ هَکُردِه با، جوریکه قوزبياردِه با و أَصلاً نَتانِسَه راسِ بَپيسِه. ۱۲ وختی عيسى اونه بَدِيه، اونه دُخانِسَه و باگوتِه: «ای زن، تور تي اين عَليلي يه جِي آزاد هَتِي ۱۳ بعد عيسى خودشه دَسِ اونه سَر بَنَه و اون زَنَا دَرَجَا راسِ بَپيسِه، خُدا ره پَرَسش هَکُردِه. ۱۴ ولی عِبادتگاهِه رَئيسِ از اينکه عيسى روزشَنِبه مَينِ شَفا هَدَه با، عصباني هَبا و مَرْدُمِه باگوتِه: «شش روز کار هَکُردَن وَسينِ دارين. اون روزانِ مَينِ بيئين و شَفا هَگيرين، نه روزِ شَنِبه مَينِ.» ۱۵ عيسى يه خُداوندِ اونه جَوابِ باگوتِه: «ای دورويان! هيچکدام از شُما روزشَنِبه مَينِ شيمي گُو يا خَر ره پالوکا يه جِي وا نَکانيد تا اُو هَدَنِ وَسينِ بيرونِ بَيره؟ ۱۶ پَس مَگه نَباید اين زَنارِه که ابراهيم

کيجائِه و شيطان هيجده سال اونه اسپر هگردِه با ره، روزشنيه مين اين بندي جي آزاد هگردن؟»^{۱۷} عيسي وختي اينه باگوته، اونه مخالفين همه شرمنده هبان، ولي تمام ازدحام از اون همه کارای عجيب و پُر شڪوه خُشحالی هگردن.

خردلِ توم و خميرمايه مثل

^{۱۸} عيسي بعد باگوته: «خُدايِ پادشاهي چيه ماندينه؟ اونه چيه همره مقايسه هکنم؟»^{۱۹} ايتا خردلِ توم ماندينه که ايتا مردای اونه بگيته و خودشه باغ مين بکاشته. اون توم سريکشيه و دار هبا. جوریکه آسمان پرنده شان بو من و اونه شاخه باله سر حولي پساتن.»^{۲۰} و باز هم باگوته: «خُدايِ پادشاهي ره چيه همره مقايسه هکنم؟»^{۲۱} ايتا خميرمايه ره ماندينه که ايتا زنا اونه بگيته و سه تا کيله آرد همره قاطي هگردِه تا تمام خمير ور بوما.»

تنگِ در

^{۲۲} عيسي اورشليم راهه مين، شهران و آباديان مين شونه با و تعليم دنه با. ^{۲۳} همون موقع، يه نفر اونه جي پُرسيه: «ای آقا، اوشانيکه نجات گيرن گمن؟» عيسي اوشانه باگوته: ^{۲۴} «تَقْلًا هکنيد تا تنگِ در جي دله بيشين، چونکه شمره گونم، خيليان تَقْلًا کائن تا دله بوشون، ولي نَتانن.»^{۲۵} وختي صاب سره ورسه و در دېده، بيرون هيسنين، و در کوبنين و گنين: «آقا، در آمي وسين وا هکن!» ولي اون جواب دنه: «شمره نِشِناسِنَم، نِداَنَم گجه يه شي هيسين.»^{۲۶} اون موقع سُما گونيد: «آما تي همره بخارديم و بنوشيم و تو آمي کوچه، پسکوجه يه مين تعليم دنه بي.»^{۲۷} اون موقع اون شمره گنه: «شمره گونم؛ شمره نِشِناسِنَم، نِداَنَم گجه يه شي هيسين. ای تمام شما که بدکاريد، می جي دور هبين.»^{۲۸} ايما اوچه که برمه دره و ترس جي دندان، دندان سر ساييده بونه، وختي که ابراهيم و اسحاق و يعقوب و تمام پيغمبران ره خُدايِ پادشاهي يه مين دينين، ولي سُما بيرون درين.^{۲۹} مردُم شرق و غرب و شمال و جنوب جي هتن و خُدايِ پادشاهي يه سفره يه سر نيشين.^{۳۰} آره، درن آخرياني که اول بوئن و اولياني که آخر.»

عيسي يه ماتم اورشليم وسين

^{۳۱} همون موقع، چن نفر از علمای فرقه فریسی عيسي يه ورجه بو من و باگتن: «ايجه ره ترک هکن و يجايه ديگه بوشو، چون هيروديس خنه تره بکوشه.»^{۳۲} عيسي جواب هده: «بيشين و اون شال باگويد: "امرئ و فردا

دیوشانه بیرون کائَم و مَرْدُمِه شَفَا دَنَم و سِوَمین روز، می کارِ تَمَام کائَم. ۳۳ وَلی امروز و فَرْدا و پَس فردا باید می راه رِه إِدَامِه هَدَم، چُون مَحَالِ ایتا پِیغَمَبَر اورشلیم بیرون هَلاک هَبُو. ۳۴ «ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای پِیغَمَبَرانِه قَاتِل و سَنگسار گَننِدِه رَسولانی که تی ور بَرَسانده بوئَن! چَن دَفِه بَحَسَم ایتا کُلشکن مِثان که خودشه کیشکا شانِه خودشه بال و پَرِ زِیر جَمع کانه، تی وَجِه هان رِه یجایی جَم هَکُنَم، وَلی نَخَسی! ۳۵ حالا شیمی سِرِه ویرانه ای مِثان ماندنِه و شِمِرِه گُونَم که شُما دیگه مَرِه نینین تا روزی که باگَویید "مُبارک، اونیکه خداوند اِسْم همره هَنه."»

۱۴

عیسی سَنبِه یِه مُقَدَّسِه مِین شَفَا دَنِه

۱ ایتا روز سَنبِه مُقَدَّس که عیسی غذا بُخاردَن وَسین ایتا از رَهَبَرانِ فِرَقِه فَرِسی یِه سِرِه بَش با، اوشانیکه اوجِه دَبان اونه به دِقَّت زِیر نَظَر داشتِن. ۲ اونه پیش ایتا مَرْدای دَبا که اونه تَن اَوَلِه داشتِه. ۳ عیسی مُعَلَمینِ تورات و فَرِسیانِه جی پِرسِیِه: «روز سَنبِه مِین شَفَا هَدَن جایز یا نه؟» ۴ اوشان هیچی نَکوتَن. پَس عیسی اون مَرْدای رِه بَگِیته شَفَا هَدِه و مُرَخَص هَکَرِدِه. ۵ بعد اوشانِه بِیشیَه و پِرسِیِه: «کدام ایتا از شُما دَرِه که اونه ریکا یا اونه گو سَنبِه یِه مُقَدَّسِه مِین چاهه مِین دَکِه دَرجا اونه بیرون نیاره؟» ۶ اوشان هیچ جَوابی نِداشتَن هَدِن.

۷ وَختی عیسی بَدییه مِهمانان چُطور تَقَلّا کائَن بوشون مَجَلِس بالا سَر بِنِیشَن، این مَثَلِ اوشانِه رِه بیاردِه: ۸ «وَختی کسی تِرِه عروسی دَعوت کانه، بالا سَر نَئیش، چون شاید کسی تی جی سَرشناس تَر هم دَعوت هَبا بو. ۹ اون موقع صاب مَجَلِس که هر دُتای شِمِرِه دَعوت هَکَرِدِه، هَنه و تِرِه گونِه: تی جارِه این آدَم هَدِه.» اونوَخت سَرمندگی یِه هَمَرِه تِه مَجَلِس نِیشی. ۱۰ وَلی هر وَخت کسی تِرِه دَعوت کانه، بوشو و تِه مَجَلِس بِنِیش، تا وَختی صاب مَجَلِس بیه، تِرِه بُوگو "می رَفیق، بَفرما بالاتر بِنِیش." اونوَخت دیگر مِهمانان وَرجه که سَفرِه یِه سَر نِیشَتَن سَر نِیلند بونی. ۱۱ چون هر کی خوشترِه گتِه هَکونِه، کوچک بونه، وَ هر کی خوشترِه فروتَن هَکونِه، سَر نِیلند بونه.»

۱۲ بعد عیسی صاب مَجَلِس باگوتِه: «وَختی ناهار یا شام دَعوتی دَنی، رَفیقان و آداسان و فک و فامیلان و تی پولدارِ هَمسایانِه دَعوت نَکَن، چونکه اوشان هم تِرِه دَعوت کائَن و اینجوری عَوَض گیرنی. ۱۳ وَلی وَختی دَعوتی دَنی، فَقیران و

چُلاقان و شَلاقان و کورانِ دَعَوَتِ هَکُنْ^{۱۴} که تو بَرکت گیرنی، چونکه اوشان چیزی نِدارن که دَر عَوْضِ تِرِه هَدَن، وَلی تِی آجِرِ دُرِسکارانِ قِیامتِ مِینِ گیرنی.»

گِته دَعَوَتِ یِه مَثَل

^{۱۵} وختی ایتا از مِهمانان که عیسی یِه هَمَرِه هَمسُفَرِه با اینه که بَشَنوِسّه، عیسی رِه باگوته: «خوش بِحالِ اونیکه خُدايِ پادشاهی یِه دَعَوَتِ یِه مِینِ نان بُخارِه.»^{۱۶} عیسی اونِه جَوابِ باگوته: «یِه نَفَرِ ایتا گِتِ دَعَوَتِ بَگِیتِه و خِیلِیان رِه دَعَوَتِ هَکَرِدِه.»^{۱۷} وختی شامِ مَوقِعِ هَبا، خُودشِه پاکارِ بَرِساندِه تا دَعَوَتِ شانِه باگو «بِیِنِ چُونِ هَمِه چی حاضِرِه.»^{۱۸} وَلی اوشان هَر گُدامِ ایتا بَهانِه بیاردِن. اَوَلِی باگوته: «ایتا زَمینِ بَهیمِ که باید بوشوم اونِه بِیِنِم. خواهِشاً می عُدِرِ قَبولِ هَکُن.»^{۱۹} ایتِه دیگِه باگوته «مَن پَنجِ جُفتِ گو بَهیمِ، اَلانِ خَنَمِ بوشوم اوشانِه بِیَشَمِ بِنِم چَطورِیَن. خواهِشاً می عُدِرِ قَبولِ هَکُن.»^{۲۰} ایتِه دیگِه هَم باگوته «تازِه زَنِ بَرِدَم، اینِه وَسِی نِتائِمِ بَیِم.»^{۲۱} پَسِ پاکارِ وَگِرِسّه و هَمِه چِرِه خوشِه اَرِبابِ باگوته. اَرِبابِ عِصبانیِ هَبا و خُودشِه پاکارِ دَسْتورِ هَدِه دَرِجا شَهَرِ کُوجِه بازارِ مِینِ بوشو و فُقیرانِ و چُلاقانِ و کورانِ و شَلاقانِ بیارِ.^{۲۲} پاکارِ باگوته «آقا، تِی دَسْتورِ اَنجامِ هَدَم، وَلی هَلَه جَا دَرِه.»^{۲۳} پَسِ اونِه اَرِبابِ باگوته «شاهِ راه و کورِ راهانِ که شَهَرِ جِی بیرونِ دَرَن مِینِ بوشو و اِصرارِ هَمَرِه مَرُدِمِ می دَعَوَتِ یِه مِینِ بیارِ تا می سِرِه پُر هَبو.»^{۲۴} شِمِرِه گُونَمِ هیچکدامِ از دَعَوَتِ شانِ می شامِ حَتّی مَرِه هَم نُکائِن»

بَهایِ دُمالروپی از مسیح

^{۲۵} اَزِدحامِ زیادِی عیسی رِه هَمراهی کانبانِ. عیسی اوشانِه بِیَشِیَه و باگوته: «هر کی می وَرِجِه بوماً و خُودشِه پیر و مار، زَن و وَجِه، اَداش و خَاخِر و حَتّی خُودشِه جانِه جِی نَفرتِ نِدارِه، نَتانِه می شاگِرِدِ هَبو.»^{۲۷} هر کی خوشِه صَلیبِ خوشِه دوشِ نَکِشِه و می دُمبالِ نِیِه، نَتانِه می شاگِرِدِ هَبو.^{۲۸} گُدامِ ایتا از شُما دَرِه که بِخادِ ایتا بُرجِ بَسازِه و اَوَلِ نَنیشِه اونِه حَرَجِ بَرِآوردِ هَکونِه و بِنِیَه تانِه اونِه تَکْمیلِ هَکونِه یا نه؟^{۲۹} چُونِ اگِه اونِه گُرسی رِه بَسازِه وَلی بَنارِه تَکْمیلِ نَکِنِه، هر کی بِنِیَه اونِه مَسخَرِه کانِه،^{۳۰} گونِه «اینِ آدَمِ ایتا بَنایِ بَسائِنِ شِرُوعِ هَکَرِدِه، وَلی نَتانِسّه اونِه تَمامِ هَکِنِه.»^{۳۱} «وَ یا گُدامِ پادشاهِ قَبلِ ازِ اینکِه ایتِه دِیگرِ پادشاهِ هَمَرِه راهِیَه جَنگِ هَبو، نَشونِه نَنیشِنِه و فِکَرِ نُکانِه دِه هِزارِ سَرِیازِ هَمَرِه تانِه مَقابِلِ کُسی بوشو که بیستِ هِزارِ سَرِیازِ هَمَرِه اونِه جَنگِ

هَنه؟^{۳۲} وَ اَگه بَينه نَتَّانِه اون پَس بر بيه، اونوخت تا دُشَمَن لَشکر دور، ايتا نماينده رساننده تا صلح هکونه.^{۳۳} هَمينجور، هيچکدام از سُما هم اگه از تمام چيزايي که داره دَسْت نَكِشه، نَتَّانِه مي شاگرد هَبو

«^{۳۴} تَمک خوب، و لي اگه تَمک خودشه مَزِه رِه از دَسْت هَدِه، چُطور بونه اون رِه باز هَم شور هَکَرَدَن؟^{۳۵} دِ اِسْتِفَادِه ابي نِداره، نه زَمين به دَرْد خارِنه و نه بونه کود هَکُنيد؛ بلکه اونِه دور ريزِن. هر کي گوشِ شَتوا داره بِشَتوِه!»

۱۵

گُم هَبوسَه گوسِنْد مَثَل

اُولي خَراجگيران و گُناهکاران همه عيسي يه دور جَمع بونه بان تا اونِه گِبِ بِشَنَن.^۲ عَلمايِ فِرَقه فَريسي و مُعَلِّمين تورات، غُرغُر کانه بان و گونه بان: «اين مَرَدايِ گُناهکاران قَبول کانه و اوشانه هَمَرِه هَمسُفَرِه بونه.»

اَپَس عيسي اين مَثَلِ اوشانه وَسين بيارده:^۴ «گُدام ايتا از سُما دَرِه که صد تا گوسِنْد داره و وَختي ايتا از اوشان گُم هَبو، اون نود و نُه تاي ديگرِ صَحرايه مِين نَزارنه و گُم هَبوسَه يه دُمال نَشو تا اونِه پيدا هَکونه؟^۵ وَختي گُم هَبوسَه گوسِنْد پيدا هَکورده، اونِه خُشحالي يه هَمَرِه خودشه دوش نِه^۶ و سِرِه هَنه، خودشه رَفيقان و هَمسَادِگانه جَمع کانه و گونه”مي هَمَرِه خُشحالي هَکُنيد؛ چون مي گُم هَبوسَه گوسِنْد پيدا هَکوردَم.”^۷ شِمِرِه گِوَنَم اينجوري ايتا گُناهکاروسين که توبه کانه، اَسْمانِ مِين جَشَن و شادي گتِه تَري بَرِيا بونه تا اون نود و نُه تا دَرِسکارِ وَسين که نياز به توبه نِدارن.

گُم هَبوسَه سِگَه يه مَثَل

«^۸ وَا يَا گُدام زنا هيسه که دَه تا سِگَه نُقرِه بدارِه و وَختي ايتا از اوشان گُم هَبا، لَمپاره روشن نُکانه و سِرِه رِه ساجِه نَزنه و تا اونِه پيدا نَکَنه بَگِرَسَنه جِي نِيسِنه؟^۹ وَختي اونِه پيدا هَکورده، خودشه رَفيقان و هَمسَادِگانه جَمع کانه و گونه”مي هَمَرِه خُشحالي هَکُنيد؛ چون مي گُم هَبوسَه سِگَه رِه پيدا هَکوردَم.”^{۱۰} شِمِرِه گِوَنَم، هَمينجور ايتا گُناهکارِ توبه هَکَرَدَن وَسين، خُدايِ فَرِشْتاگانه وَرجه شادي بَرِيا بونه.»

گُم هَبا رِیکا يه مَثَل

۱۱ بعدعیسی اِدامه هَدَه و باڳوته: «ايتا مَرْدای دُتا ريڪا داشتِه. ۱۲ يه روز کوچ ريڪا خودشه پيرِ باڳوته: ”اي پير، سَهَمي که تي دارايي يه جي مَرِه رَسنه ره آلان مَرِه هَدِه.“ پَس پير خودشه دارايي ره اون دُتا ريڪائي مِين تخسيم هَگَرْدِه. ۱۳ حالا خيلي زمان نَگَدَشَتِ با که کوچ ريڪا هر چي که داشتِه ره جَمع هَگَرْدِه و ايتا دور دَسَتِ ديار بَشَه، و خودشه دارايي ره اوچَه عياشي يه هَمَرِه به باد هَدِه. ۱۴ وختي هر چي داشتِه ره خَرج هَگَرْدِه، اون ديارِ مِين بَدجورِ قَحطي بوما و به فِلاگتِ دَکِتِه. ۱۵ پَس بَشَه و ايتا از اون مَنظَقَه يه مَرْدُمِ پاڪارِهَبا. اون مَرْدای هم اونَه خودشه رَمِين سَر بَرَسانده تا اونَه خو شانَه خوراکِ هَدِه. ۱۶ اون ريڪا آرزو داشتِه خو شانَه خوراکِ هَمَرِه خودشه شِگَم سِير هَکونَه، و لي هيچکي اونَه هيچي نَدَنِه با. ۱۷ سَر آخِر به خود بوما و باڳوته ”خيلي از مي پيرِه کارگران، اِضافَه غذا هم دارن و مَن ايجه و شنابي جي دَرَم تَلَف هَبوم. ۱۸ پَس ورسنم و مي پيرِه وَرجه شوئم و اونَه گوئم: ’پير، مَن تي حَق و خُدايه حَق گناه هَگَرْدَم. ۱۹ ديگه لياقت نِدارُم مَرِه تي ريڪا بَدانن، مي هَمَرِه هَم ايتا از تي گارگرانِ مِثان رفتار هَکُن.“

« ۲۰ ايس ورسه و خودشه پيرِه سِرِه يه سَمَت راه دَکِتِه. و لي هنوز سِرِه يه جي دور با که، اونَه پيرِ اونَه بَدِييه و اونَه دِل ريڪايه و سِين بَسوَتِه دُوويه هَمَرِه اونَه سَمَت بَشَه و اونَه گَشَه بِيَتِه و حُش هَدِه. ۲۱ ريڪا خودشه پيرِ باڳوته: ”پير، مَن تي حَق و خُدايه حَق گناه هَگَرْدَم. ديگه لياقت نِدارُم مَرِه تي ريڪا بَدانن.“ ۲۲ و لي پيرِ خودشه پاڪارانِ باڳوته: ”زود بيشين و بهترين لِواس ره بيارين و اونَه تَن دَگنين. ايتا مِچک اونَه آنگوشَت و ايتا چَميش اونَه لِنگ دَگنين. ۲۳ اون وَرزا ره بيارين، سَر بَبِينين تا بُوخاريم و جَشَن بَگيريم. ۲۴ چون مي اين ريڪا بَمِرْدِه با، باز زندِه هَبا، گَم هَبا با، پيدا هَبا.“ پَس جَشَن بِيَتَن و شادي هَگَرْدَن.

« ۲۵ و لي گَتِ ريڪا بَجار سَر دَبا. وختي سِرِه يه نَزِيکي بَرَسِيه و رَقص و آوازِ صِدا ره بَشَنوَسَه، ۲۶ ايتا از پاڪارانِ دُخانِسَه و بَپُرسِيه: ”چه خَبَرِه؟“ ۲۷ پاڪارِ جَوَابِ هَدِه: ”تي آدَش وِگَرِسَه و تي پيرِ اون وَرزا ره سَر بَبِيِيه، چون خودشه ريڪا ره صَحِيح و سَالِم پيدا هَکوردِه.“ ۲۸ گَتِ ريڪا وختي اينه بَشَنوَسَه، عَصَباني هَبا و نَحَسَه سِرِه بوشو. اونَه پيرِ بيرون بوما و اونَه جي التماسِ هَگَرْدِه. ۲۹ و لي اون خودشه پيرِه جَوَابِ باڳوته: ”بِيش مَن آلان خيلي سَالِه ايتا پاڪارِ مِثان تَرِه خِدْمَتِ کَانم و هيچ وَخت تي دَسْتورِ جي سَرپِيچي نَگَرْدَم. و لي توو هيچ وَخت حَتّي ايتا بُرْغَالِه هم مَرِه نَدايي تا مي رَفِيقانِ هَمَرِه ايتا مَهْماني بَگيرَم. ۳۰ و لي حالا تي اين ريڪا وِگَرِسَه، ريڪائي که تي دارايي ره خَرابِ زَناکانِ شانَه هَمَرِه به باد هَدِه، اونَه و سِين

اون ورزاريه سر بيبتي!“^{۳۱} پير اونه باگوته: ”ريکا، توو هميش مي همزه دري و هر چي دارم تي شينه.“^{۳۲} ولي آلان بايد جشن بگيريم و شادي هکنيم، چون تي آداس بمرده با، باز زنده هبا؛ گم هبا با، پيدا هبا.“

۱۶

ايتا حق باز مواشر مثل

۱ ايما عيسي خودشه شاگردانه باگوته: «ايتا پولدار مرداي مواشري داشته. شڪايتي اونه برسپه كه تي مواشر تي اموالي حيف و ميل كانه،^۲ مواشر دُخانسه و پيرسيه: ”اين چپه درباره تو اشنوئم؟ مي همزه حساب كتاب هكن. د نئاني مي مواشر هبي“^۳ مواشر خودشه ورجه فكر هكرده: ”چي هكنم؟ آرباب خنه مريه كاري جي بيرون هكونه. نه اون قد توان دارم زمين ره بگنم، و سائيلي جي هم عار دارم. ۴ بفهمسم چي هكنم تا وختي مريه مي مواشري يه جي بيرون هكرده، گسايي ذبون مريه خوشانه سريه راه هدين.“^۵ پس، اوشانيكه اونه آرباب بدهكار بان ره تك تك دُخانسه اونه ورجه بيين. اولي يه جي پيرسيه: ”چقدر مي آرباب بدهكاري؟“^۶ جواب هده: ”صد تا خمره روغن زيتون،“ باگوته: ”تي صورت حساب بگير و زود بنويس پنجاه تا خمره!“^۷ بعد دوومي يه جي پيرسيه: ”تو چقدر بدهكاري؟“^۸ جواب هده: ”صد تا خروار گندم.“ اونه باگوته: ”تي صورت حساب بگير و بنويس هشتاد تا خروار.“^۹ آرباب، خودشه حق باز مواشر جي تعريف هكرده، چون عاقلانه رفتار هكرده با. چون اين دنياي وچه هان خوشانه هم دوره شان همره خوشانه رفتارو كردار مين نور وچه هان جي عاقلترن.^{۱۰} شميره گوئم اين دنياي فاسد مال رفيق بيتن وسين خرج هكنيد تا وختي اون مال تمام هبا، شميره سريه يه ابدي مين قبول هكن.

«^{۱۰} اونيكه گم مين امين هبو، زياد مين هم امين، و اونيكه گم مين امين نبو، زياد مين هم امين نيه.^{۱۱} پس اگه اين دنياي فاسد مال مين امين نبين، كي اصلي ثروت شيمي دست دنه؟^{۱۲} اگه يه نفر ديگر مال مين امين نبين، كي اونچه كه شيمي شي هيسه ره شميره دنه؟^{۱۳} هيچ پاكاري نئانه دُتا آرباب خدمت هكونه، چون يا ايتا يه جي بيزار و اون يكي ره دوس داره، يا ايتا ره دل دبندينه و اون يكي ره كوچك شماردينه. نئانيد هم خدای بنده هبين و هم پول بنده.»

۱۴ قريسيان پول دوس وختي اين گبانه بشتوسن، عيسي ره پوسخن برن.
 ۱۵ عيسي اوشانه باگوته: «شما اوشاني هيسيد كه خوشتره مردمان ورجه

دُرُسڪار نِشان دَنيد، وَلى خُدا شِيمي دِلِ جى باخَبَرِه. اونچِه كه مَرْدُمِ اونِه آرِيش
دَنن، خُدايِ نَظَر ناپَسَندي!

«^{۱۶} تورات و پيغمبرانه بنوشتِه تا يحيى يه دورِه با. بعد ازون، خُدايِ پادشاهي
په خَبَرِ خوش هَدَه بونه و هر كي خَنِه زور هَمَرِه اونِه مِين بوشو. ^{۱۷} با اين وجود،
آسمان و زمين از بين بوشو آسانترِ تا اينكه تورات جى ايتا نُخَطِه ديم بُخارِه!
«^{۱۸} هر كي خودشِه زَنارِه طلاق هَدِه و ايتِه ديگر زَن بِيَرِه، زَنّا هَكُرِدِه. وَ هر كي
هَم ايتا طلاق هَدِه زَنارِه بِيَرِه، زَنّا هَكُرِدِه.

پولدارِ مَرْدَايِ وَ فَقيرِ ايلعازَر

«^{۱۹} ايتا پولدارِ مَرْدَايِ با كه ايتا آرغواني لُواس از چِنسِ گَتان نَرَم خودشِه تَن
كَنِبا و هر روز خوش گُذراني يه دُمبال دَبا. ^{۲۰} اين مَرْدَايِ يه سِرِه يه دَرِ وَرَجِه ايتا
سائيلِ مَرْدَايِ رِه نَبِه بان كه اونِه اِسمِ ايلعازَر با. ايلعازَرِ تمام تَن رَحَم و زِيلى با.
^{۲۱} وَ آرزو داشتِه اون غذايِه جى كه اون پولدارِ مَرْدَايِ يه سُفرِه يه سَرِ گِلِسِه،
خودشه شِگَم سِيرِ هَكُونِه. حَتّٰى سِگِشان هَم هَنِه بان و اونِه رَحِمِشانه لِيَسِنِه
بان. ^{۲۲} سَرِآخَرِ اون فَقيرِ بَمِرِدِه وَ فَرِشَتگانِ اونِه ابراهيمِ وَرَجِه بِيَرَدَن. پولدارِ
مَرْدَايِ هَم بَمِرِدِه وَ اونِه دَفَنِ هَكُرَدَن. ^{۲۳} وَلى وَخَتى اون پولدارِ مَرْدَايِ مُرَدگانِه
دُنيايِ مِين چِشَمِ وا هَكُرِدِه، خوشترِه عذابِ مِين بَدِيِيَه. از دور، ابراهيمِ بَدِيِيَه
كه ايلعازَرِ هَم اونِه وَرَجِه دَبا. ^{۲۴} پَس بُلَندي صِدايِ هَمَرِه باگوته: ”مى پيرِ ابراهيمِ،
مَرِه رَحَمِ هَكُن. ايلعازَرِ بَرِسانِ تا خودشِه آنگوشَتِ نُكِ آبِ مِين بَزَنِه وَ مى زَبانِه
خُنِكِ هَكُونِه، چون اين تَشِ مِين عَذابِ گِشَتَم.“ ^{۲۵} وَلى ابراهيمِ باگوته: ”وَجِه،
تِي يادِ بِيارِ تِي زندگِي يه مِين تو خُجِيرِ چيزانِه بِيَتِي وَ ايلعازَرِ هَم بَدِ چيزانِه. وَلى
آلآنِ اون ايجِه آسايِشِ مِين دَرِه وَ توو عذابِ مِين دَرِي. ^{۲۶} اين جى بُوگَدَرِيْم، امِي
مِين وَ شِيمي مِين ايتا پَرَتِگاهِ دَرِه، اوشانيكه بَخانِ ايجِه يه جى تِي وَرَجِه بِيَتِي
نَتَنن، وَ اوشاني هَم كه اوچِه دَرَن نَتَننِ امِي وَرَجِه بِيَتِي.“ ^{۲۷} پولدارِ مَرْدَايِ باگوته:
”پَس، اِي پيرِ، التماسِ كَانَمِ ايلعازَرِ مِي پيرِه سِرِه بَرِساني، ^{۲۸} چون مَن پَنجِ تا آدَشِ
دارِم. اونِه بَرِسانِ تا مِي آدَشانِ هُشدارِ هَدِه، نَكُنِه اوشانِ هَم ايجِه دَگَن وَ
عَذابِ بَكِشَن.“ ^{۲۹} وَلى ابراهيمِ جَوابِ هَدِه: ”اوشانِ موسى وَ پيغمبرانِ رِه دارَن؛
پَس بَنِيِ اوشانِه گِبِ گوشِ هَدِن.“ ^{۳۰} پولدارِ مَرْدَايِ باگوته: ”نِه، مى پيرِ ابراهيمِ،
وَلى اگِه يه نَقَرِ مُرَدگانِه جى اوشانِه وَرَجِه بوشو، توبِه كَانن.“ ^{۳۱} ابراهيمِ اونِه
باگوته: ”اگِه موسى وَ پيغمبرانه گِبِ گوشِ نَدَن، حَتّٰى اگِه يه نَقَرِ مُرَدگانِه جى

گُناهِ وَسَوَسِه

۱ عیسی خودشه شاگردانه باگوته: «یقیناً گناه وَسَوَسِه دَارِه، ولی وای بحالِ اون گس که باعثِ وَسَوَسِه هَبو. ۲ اونه بهتر با ایتا آسیابِ سَنگ اونه گردَن دَبَسنه بان و اونه دریایه مین تُووَدَنه بان تا اینکه باعثِ هَبو ایتا از این کوچکان گناه مین دَگِه. ۳ پَس شیمی مُواظِب هَبین. آگه تی آدَش گُناه کانه، اونه توبیخ هَکُن، و آگه توبه هَکُردِه، اونه بَبَخَش. ۴ آگه روزی هَفَت دَقّه به توو گُناه هَکُونِه و هَفَت دَقّه تی وَرجه بوما و باگو: ”توبه کائِم،“ تو باید اونه بَبَخَشی.»

۵ رسولان عیسی یه خُداوندِ باگُتَن: «آمی ایمانِ زیاد هَکُن!» ۶ عیسی یه خُداوندِ باگوته: «آگه خَرَدِلِ تِم قَدَر ایمانِ بدارین، تانین این توتِ دارِ بگین زمین جی گنده هَبو و دریایه مین کاشته هَبو، و شیمی دَسْتورِ اطاعت کانه.

۷ «گدام ایتا آز سُما دَرِه وَختی اونه پاکارِ بچارِه سُخِم زَدَن جی یا گوسند چرانی صحرایه جی وگُردِه، اونه باگو: ”زود بوشو سُفرِه یه سرِ بِنیش؟“ ۸ مَگِه اونه نَگُونِه: ”أَوَّل می شامِ حاضرِ هَکُن وتی لِواسِ عَوَضِ هَکُن و مَرِه پَدیراییِ هَکُن تا بُخارم و بَنوشم و بَعْداً تو خارنی و نوشنی؟“ ۹ مَگِه اونه آریاب از اینکه اونه پاکار اونه گبِ گوشِ دَنِه اونه جی تَشْکُر کانه؟ ۱۰ پَس سُما هم وَختی اونچه شِمِرِه دَسْتورِ هَدَن رِه انجامِ هَدین، بگین: ”آما ایتا پاکارِ بیشتَر نییم و فقط آمی وَظیفه رِه انجامِ هَدیم»

شَفایِ دَه تا جُذامی

۱۱ عیسی اورشلیمِ راهه مین، سامِرِه و جلیلِ مَرزِ جی بَگَدَشْتِه. ۱۲ وَختی آبادی یه مین بَشَه، دَه تا جُذامی رِه بَدییه که دورترِ هیسابان. ۱۳ اوشان دادِ بَرَن باگوتَن: «ای عیسی، ای اُسا، اَمَرِه رَحِمِ هَکُن!» ۱۴ وَختی عیسی اوشانه بَدییه، باگوته: «بیشین و خوشترِه کاهِنِ نِشانِ هَدین.» اوشان راهِ دَکِتَن و راهه مین شَفا بَیَتَن. ۱۵ ایتا از اوشان وَختی بَدییه شَفا بَیَتِه، هَمونجور که بُلند بُلند خُدارِه پَرَسَش کانبأ، وگُرسِه ۱۶ و عیسی یه لِنِگ دَکِنه و اونه جی تَشْکُرِ هَکُردِه. حالا، این جُذامی سامِری با. ۱۷ عیسی باگوته: «اوشانیکه شَفا بَیَتَن مَگِه دَه نَفَر نَبان؟ پَس اون نُه تایی دیگه کوجه دَرَن؟ ۱۸ بَجَز این عَرَبیه گسِ دِیگَری و نَگُرسِه تا

خُدا رِه سُکر هڪونه؟»^{۱۹} پس اونه باڳوته: «وَرِس و بوشو، تي ايمان تِرِه شفا هَدَه.»

خُدايي پادشاهي هَنه

^{۲۰} عيسيٰ عُلمايِ فرقه فريسيٰ يِه جَوابِ كه پُرسِيَه بان خُداي يِه پادشاهي كي هَنه ره، باڳوته: «خُدايه پادشاهي جوري نيَنه كه پَتانيد اونه بِنِيَن. ^{۲۱} کسی هم نَکُونِه بيشين خُدايه پادشاهي ايجه يا اوجِه هيسه، چون خُدايه پادشاهي شيمي مين دَرِه.»

^{۲۲} عيسيٰ خودشه شاگردانِ باڳوته: «موقع ابي رَسنه كه آرزو کانيد انسانِ ريکا رِه ايتا روز بينن، ولي نينن. ^{۲۳} مَرْدُم شِمِرِه گوئن: پيش اون ايجه،” يا ”اوجِه دَرِه.“ اوشانه دُنبال نَشين، ^{۲۴} چون همونجور كه رَعَد يِه لَحْظَه رَنه و آسَمَانِ اين سر تا اون سر روشن كانه، انسانِ ريکا هم خودشه روزِ موقع اينجوري هَنه. ^{۲۵} ولي اوّل بايد خيلي رَنج بَكِشِه و اين نسل اونه رد هَگَن. ^{۲۶} انسانِ ريكا يِه دوره مثلِ نوحِ دوره يِه ماندينه. ^{۲۷} مَرْدُم خارنه بان و نوش كانه بان و رَن گيرنه بان و شو كانه بان تا اون روز كه نوح كشتي يِه مين بَشِه. لاه بوما و همه ره هَلاڪ هَگَرِدِه. ^{۲۸} لوطِ دوره هم اينجور با. مَرْدُم مَشغولِ بَخارَدَن و نوش هَگَرَدَن و بَهِيَن و بَرَوَن و دكاشَن و بَساتَن بان. ^{۲۹} ولي روزي كه لوط سُدوم جي بيرون بوما، نَش و گوگرد آسَمَانِ جي ببارسِ ِه و همه ره هَلاڪ هَگَرِدِه. ^{۳۰} روزي كه انسانِ ريكا ظُهور كانه اينجوره. ^{۳۱} اون روز مين، کسی كه خودشه سره يِه پُشَتِ بامِ سرِ دَبو و اونه اُثاڻ سره يِه مين دَبو، اونه بيتنِ وسين جير نيته. و اونيكه بَجارَسَر هم دَبو سره نيته. ^{۳۲} لوطِ زَناره ياد بيارين! ^{۳۳} هر كي بخاد خودشه جان حَفْظ هَكونه، اونه از دَسْت دَنه. ولي هر كي خودشه جانه جي بَگَدَرِه، اونه نِجات دَنه. ^{۳۴} شِمِرِه گوئم، اون شُو دو نَفَرِي كه ايتا لايِ مين دَرَن، ايتا رِه بَرَنه و ايتِه ديگه ماندينه. ^{۳۵} وَ دُتا زَنه كه سره يِه مين پِجا نِشَتَن و آسيابِ كائَن، ايتا رِه بَرَنه و ايتِه ديگه ماندينه. ^{۳۶} وَ دوتا مَرْدايِ هم كه بَجارِه سرِ كارِ كائَن، ايتا رِه بَرَنه و ايتِه ديگه ماندينه. ^{۳۷} شاگردانِ عيسيٰ يِه جي پُرسِيَن: «كوجِه، اي خداوند؟» عيسيٰ باڳوته: «هر جا لاشِ دَباشِه، لاشخورشان هم اوجِه جَمع بوئن.»

۱ عیسیٰ خودشه شاگردانِ وسین مٿلی بیارده تا اوشانه نِشان هَده باید هَمیش دُعا هَگَن و هیچ وَخت دِلَسرد نَبوون. ۲ عیسیٰ باگوته: «ایتا شَهرِ مِین ایتا قاضی دَبا که نه خُدایِ جی تَرسِنه با و نه مَرْدُم مَهَل کانه با. ۳ همون شَهرِ مِین ایتا بیوه زِنا دَبا، که پِسرِه اونه وَرجه هَیبا و گونه با می حَق می دُشَمَن جی هَگیر. ۴ قاضی چن وَختی اونه اَعْتِنَا نَکَرِدِه. ولی سَر آخِر خودشه هَمَرِه باگوته: ”هر چن خُدایِ جی تَرسِنَم و مَرْدُم رِه هَم مَهَل نَکَانَم، ۵ ولی چون این بیوه زِنا هَمیش می مُزاحِم بونه، اونه داد رِسنَم، نَکِنِه هَمیش بیه و مَرِه به سُتوه دَر بیاره!“ ۶ ایما عیسیٰ یه خُداوند باگوته: «بَشَنوَسین این بی انصافِ قاضی چی گونه؟ ۷ حالا، مَگِه خُدا به دادِ خودشه اِنْتخاب هَبوسِه شان که شُو و روز اونه پِیشگاهِ اِلْتِماس کائن، تَرسِنِه؟ این کارِ هَمینجور به عَقب تووادیه؟؟ ۸ شِمرِه گوئِم به زودی اوشانه داد رِسنِه. ولی وَختی انسانِ ریکا بییه، رَمین سَر ایمانی پیداکنه؟»

ایتا قریسی و خراجگیر مٿل

۹ بعد عیسیٰ بَعْضیانِ وسین که خوشانه دُرِسکاری یه جی مُطَمَئِن بان و بَقِیَه رِه کوچک شُماردِنه بان، این مٿل بیارده: ۱۰ «دو نَفَر عِبَادَتِ وسین بَشَن مَعَبَد، ایتا از عِلْمایِ قریسی و ایته دیگر خراجگیر. ۱۱ قریسی ورسه و خودشه هَمَرِه اینجوری دُعا هَکَرِدِه: ”خُدایا تِرِه شُکر کائِم که دیگر مَرْدُمَانِ مِثان دُزد و ظالِم و زِنا کار نیئِم، حتّی این خراجگیر مِثان هَم نیئِم. ۱۲ هَفْتَه یه مِین دو دفعه روزِه گیرنَم و هَر چیزی بَدَس هارنَم، می اموالِ دِه به یِکِ خُدا رِه هِدیه دَنَم ۱۳ ولی اون خراجگیر، دور هیسبا و نَخَسِه حتّی خودشه سَر آسِمَانِ سَمَت بُلند هَکونه، بلکه خودشه دِلِ سَر کوبِنبا و گونبا ”خُدایا مَنِه گُناهکارِ رَحِم هَگَن.“ ۱۴ شِمرِه گوئِم این مَرْدایِ بَخشیدِه هَبا و خودشه سِرِه بَشِه، ولی اون قریسی نه، چون هر کی خوشتره گته هَکونه، کوچک بونه، هر کی خوشتره فروتن هَکونه، سَر بُلند بونه.»

عیسیٰ وَچِه هان رِه بَرکَت دَنه

۱۵ مَرْدُم حتّی تِرِه وَچِه هان رِه عیسیٰ یه وَرجه هارِنه بان تا اوشانه سَر دَسْت بَنه و اوشانه بَرکَت هَدِه. وَختی شاگردانِ اینه بدیین، اوشانه تَسَر بَرَن. ۱۶ ولی عیسیٰ شاگردانِ دُخَانَسِه و باگوته: «بَنین وَچِه هان می وَرجه بیئِن، اوشانه جُلوه نگیرِن، چون خُدایِ پادشاهی اینجور کسانِه شیِه. ۱۷ حَقِیقَتِن شِمرِه گوئِم، هَر کی خُدایِ پادشاهی رِه وَچِه هانِه مِثان قبول نَکِنِه، هیچ وَخت اونه مِین

نَشُونِه.»

ايتا پولدارِ رئيس

۱۸ ايتا از رئيسان، عيسى يه جي پُرسِيه: «اي حُجِرِ اَسا، چه هَکَم تا زندگي اَبَدِي په وارِث هَبُوم؟» ۱۹ عيسى باگوته: «چرا مَرِه حُجِرِ خاندني؟ هيچکس جُز خُدا حُجِرِ نيِه. ۲۰ اَحکامِ داني: زنا نَکَن، قتل نَکَن، دُزدِي نَکَن، شَهَادَتِ دُروغ نَدِه، تي پير و مارِ اِحترامِ بَنِي.» ۲۱ اُون مَرَدايِ باگوته: «تمام ايشانه از جَواني بجا بياردم.» ۲۲ عيسى وَختي اينه بَشَنوَسَه، باگوته: «حالا پِچي گم دَرِي؛ تمام اونچه که داري ره بَرُوش و فُقيرانِ مِينِ قَسَمَتِ هَکَن، که اَسِمَانِ مِينِ گنجِ داري. بعد بيه مَرِه پيروي هَکَن.» ۲۳ اُون مَرَدايِ وَختي اينه بَشَنوَسَه، اونه غُصَه بگيته، چون خيلي پولدار با. ۲۴ عيسى وَختي بدييه اُون مَرَدايِ ره غُصَه بگيته، باگوته: «پولدارانِ رَفَتَن خُدايِ پادشاهي يه مِينِ چَتِي سَخْتِه! ۲۵ رد هَبوسَن شُترِدرزن سوراخِ جي آسانترِ تا ايتا پولدارِ خُدايِ پادشاهي يه مِينِ بوشو.» ۲۶ اوشانيکه اين گبِ بَشَنوَسَن، باگتن: «پس کي تانه نِجاتِ بگيره؟» ۲۷ عيسى باگوته: «اُون کاري که آدم نَتايه هَکونه ره، خُدا تانه اَنجامِ هَدِه.» ۲۸ پَطْرُس باگوته: «بِيش، اما امي خانه زندگي ره ول هَکَرديم تره پيروي هَکَرديم!» ۲۹ عيسى اوشانه باگوته: «حَقِيقَتَن شِمِرِه گُونم، هيچکي دَنيه که سِرِه يا زنا يا اَداشان يا خودِشِه پير و مارِ يا وَجه شانِ ره خُدايه پادشاهي يه خاِطري ول هَکونه ۳۰ و اين دُنيايِ مِينِ چَن برابرِ بَدَس نياره، و اُون دُنيايِ مِينِ هَم زندگي اَبَدِي اونه قِسَمَتِ نَبُو.»

عيسى سَوَمين گش خودشه بَمَرَدَنِ پيشگويي کانه

۳۱ بعد عيسى خودشه دَوازده شاگردِ ايتا گوشه بَکَشِييه و اوشانه باگوته: «اَلآن شونيم اورشليم . اوجه هر چي پيغمبرانِ راجِبِ انسانِ ريکا بَنوَشَتِن، اَتَّفاقِ دَکِنه. ۳۲ چون اونه غيرِ يهوديانِ دَسِ تَسليمِ کَانَن، اوشان اونه مَسْخَرِه و توهينِ کَانَن و اونه ديم سَر نَف تُووادَنَن و اونه شَلاقِ زَنَن و کُشَتَن. ۳۳ وَلي سَوَمين روزِ زنده بونه.» ۳۴ وَلي شاگردانِ اونه گبِ نَفَهَمِسَن. اونه گبِ مَعْنِي اوشانه جي پنهان با و نَفَهَمِسَن دَرباره چي گبِ زنه.

شَفايِ ايتا کور

۳۵ وَختي شهرِ اَريحايِ نَزِيکي بَرَسِيه، ايتا کورِ مَرَدايِ راهِه کِنار نيشته با و سائيلي کابِبا. ۳۶ وَختي اُون جَماعتِ صِدا که اوجه يه جي رد بونه با ن ره

بِشَنُوسَّه، بَپُرسِيه: «چه خَبَرِ؟»^{۳۷} اونه باگتن: «عيسى يه ناصرى دَرِ رَدِ هَبو.»
^{۳۸} اونه دُخَانِسَّه: «اى عيسى، داوود ريكا، مَرِه رَحَمِ هَكُن!»^{۳۹} اوشانيكه
 جَمَاعَتِ پِشاپِشِ شونه بان، اونه تَشَرِ بَرَن و باگتن ساكْتِ هَبو. ولى اون بيشتر
 داد زنه با: «اى داوود ريكا، مَرِه رَحَمِ هَكُن!»^{۴۰} بعد عيسى بِيَسَه و دستور هَدَه
 اون مَرَدَاى رِه اونه وَرَجِه بيارِن. وَخْتِ نَزديكِ هَبَا، عيسى اونه جى بَپُرسِيه:
^{۴۱} «چى خَنِى تِرِه هَكُنِم؟» اون مَرَدَاى باگوته: «اى آقا، خَنِمِ مِ چِشَمِ، بِيَنِه.»
^{۴۲} عيسى اونه باگوته: «تِ چِشَمِ بُوِيَنِه! تِ ايمان تِرِه شَفَا هَدَه.»^{۴۳} اون كورِ
 مَرَدَاى يه چِشَمِ دَرَجَا بَدِيِيَه و هَمونجورى كه خُدا رِه شُكْرِ كَانِبا عيسى يه دُمبالِ
 بَشَه. وَخْتِ تمامِ مَرْدَمِ اينه بَدِيِيَن، خُدا رِه شُكْرِ هَكُرْدَن.

۱۹

عيسى و رَگِي يه خَرَاكِيرِ

^۱ عيسى شهرِ آريحاى مِيَنِ بَشَه و شَهَرِ جى دَشْتِه رَدِ هَبو. ^۲ اوجِه ايتا پولدارِ
 مَرَدَاى دَبَاكه اونه اِسْمِ رَگِي با، اون خَرَاكِيرانِه رَئِيسِ با. ^۳ رَگِي خَسَّه بِيَنِه عيسى
 كِيَه، ولى چون اون پاچِ مَرَدَاى با و اِزْدَحامِ زيادِ با نَتَانِسَّه. ^۴ اينه وَسْتِ، پيشِ
 پيشِ دُو هَكُرْدِه و ايتا چِنارِ دارِ سَرَجارِ بَشَه تا عيسى رِه بِيَنِه، چون عيسى اوجِه
 يه جى رَدِ بُوَنِه با. ^۵ وَخْتِ عيسى اوجِه بَرسِيه، دارِ سَرِ بِيَشِيِيَه و اونه باگوته:
 «رَگِي، زودِ بِيِيَه ايجِه، بايدِ اِمروزِ تِ سِرِه بِيَم.» ^۶ رَگِي دَرَجَا جِيرِ بوما و خُشْحالىِ
 يه هَمَرِه اونه قَبولِ هَكُرْدِه. ^۷ وَخْتِ مَرْدَمِ اينه بَدِيِيَن، هِمِه غُرْغُرِ هَمَرِه گونِه بان:
 «ايتا گُناهِكارِ سِرِه مِهْمَانِيِ بَشَه.» ^۸ ولى رَگِي خودشه جايه سَرِ ورسَه و عيسى يه
 خُداوندِ باگوته: «اى آقا، آلانِ نِصْفِ مِ اَموالِ فَقِيرانِ دَنَم، وَاگِه يَنْفَرِي جى
 يچى نَاخَقِ بِيَتِه بام، چهارِ بَرابَرِ اونه وِگِرْدانْدَنَم.» ^۹ عيسى باگوته: «اِمروزِ نِجاتِ
 اينِ سِرِه يه مِيَنِ بوما، چون اينِ مَرَدَاى همِ اِبْرَاهِيمِ پِيَعْمَبَرِ وَجِيَه. ^{۱۰} چون انسانِ
 ريكا بوما تا گُمِ هَبُسَّه رِه پيدا هَكُونِه و نِجاتِ هَدِه.»

دَه تا سِگِه يه مَثَلِ

^{۱۱} همون موقع كه اوشان اين گَباره گوشِ دَنِه بان، عيسى خودشه گَبِ دُمبالِ
 ايتا مَثَلِ بيارْدِه، چون اورشليمِ نَزِيكِيِ دَبَا، مَرْدَمِ گمانِ كانه بان خُداىِ پادشاهِيِ
 همون موقعِ ظاهِرِ بونه. ^{۱۲} پس باگوته: «ايتا نَجيبِ زادهِ ايتا دورِ دَسِ مَمَلِكَتِ
 بَشَه تا خودشه وَسِينِ مَقامِ پادشاهِيِ هَكِيرِه و وَگِرْدِه. ^{۱۳} پس، خودشه دَه تا

پاکارانه دُخانِسّه وهر گدام ایتا سِگه طلا که سه ماه کارگری دسْمزَقَدَر باهَدَه و باگوته: ”تا می وگرسَن موقع این پولِ هَمَرَه کار هکنید.“^{۱۴} ولی اون مردُمی که قرار با اوشانه سَلَطَت هکونه، اونه جی بیزار بان؛ اوشان اونه دُمبال سَر ایتا نَماینده بَرسانین این پیغامِه هَمَرَه که: ”اما نَحْنیم این آدم امره سَلَطَت هکونه.“^{۱۵} با این وجود این مردای مقامِ پادشاهی ره بگیته و وگرسّه، اون پاکارانی که اوشانه سِگه هَدَه با ره دُخانِسّه تا بفهمه هر گدام چنی سود هَکَرَدَن.^{۱۶} اولی بوما و باگوته ”آقا، تی سِگه دَه تا سِگه یه دیگر سود بیارده.“^{۱۷} اونه باگوته: ”آفرین، ای خُجیرِ پاکار! چون گم چی یه مین آمین پی، دَه تا شَهْرِ حکومتِ تیره دَنَم.“^{۱۸} دومی بوما و باگوته ”آقا، تی سِگه پنج تا سِگه یه دیگر سود بیارده.“^{۱۹} اونه هَم باگوته: ”پنج تا شَهْرِ حکومتِ هکن.“^{۲۰} بعد سوومی بوما و باگوته ”آقا، این هَم تی سِگه! اونه ایتا دَسْمالِ مین دپیتم و بداشتم.^{۲۱} چون تی جی ترسِنِ بام، چون ایتا سَخْتگیرِ مردای هِسی. اونچه که نْزاشتی ره گیرنی، و اونچه که نکاشتی ره دِرُو کانی.“^{۲۲} آریاب اونه باگوته: ”ای بَدِ پاکار، طبق تی باگوته تیره محکوم کانم. توو که دانسی مَن سَخْتگیرِ آدمم، اونچه که نْزاشتم ره گیرنم و اونچه که نکاشتم ره دِرُو کانم،^{۲۳} چرا می پولِ صَرَفانِ نَدِبی تا وَختی وگرددنم اونه سودِ هَمَرَه پَس هگیرم؟“^{۲۴} پس اوشانیکه اوجه دَبان ره باگوته: ”سِگه ره اونه جی هگیرین و به اونیکه دَه تا سِگه داره، هدین.“^{۲۵} اونه باگوتن: ”آقا، اون که خودش دَه تا سِگه داره!“^{۲۶} اون مردای باگوته: ”شِمیره گونم هر کی که داره، اونه بیشتر هَدَه بونه، ولی اونیکه نِداره، حتی هَمونی که داره هم اونه جی بگیته بونه.^{۲۷} حالا اون دُشمنان که نَحْسَن اوشانه سَلَطَت هکنم ره ایجه بیارین و اوشانه می پیش بکوشین.“

عیسی اورشلیم مین شونه

^{۲۸} بعد از این گبا، عیسی جلوتر از مردُم اورشلیم سَمَت راه دَکِتِه.
^{۲۹} وَختی بیتِ فاجی و بیتِ عنیایه آبادی یه نْزیکِی که کوه زیتونِ سَر با بَرَسپین، عیسی دو نَفَر از خودشه شاگردانه بَرسانده و باگوته: ^{۳۰} «اون آبادی اِبی که شیمی پیش دَره، بیشین. وَختی دِلِه بَشین، ایتا گَرَه اَلاغِ ره دَبِسّه پیدا کانید که تا آلان هیچکس اونه سَر سوار نْبا. اونه وا هکنید و ایجه بیارین.^{۳۱} آگه گسی شیمی جی بَرَسپیه: ”چرا اونه وا کانید؟“ بیگید: ”خداوند اونه احتیاج داره»
^{۳۲} اون دو نَفَر بَشَن و هَمِه چیره هَمونجور که عیسی اوشانه باگوته با

پیدا هُكردَن. ۳۳ وَخْتِ كُرَّهُ الْأَغْرِ رَهْ بَاز كَانه بان، اونه صاحِبان اوشانه باگوتَن:
 «چرا كُرَّهُ الْأَغْرِ رَهْ وا كانيد؟» ۳۴ اوشان باگتَن: «خداوند اونه اِحْتِياج دَاره.»
 ۳۵ اوشان كُرَّهُ الْأَغْرِ رَهْ عِيسَى يَهْ وَرَجَه بيارِدَن. بعد خوشانه قَوا شانه اونه سَر
 تووادَن و عِيسَى رَهْ اونه سَر بِنِيشانين. ۳۶ هَمِينجور كه عِيسَى شونه با، مَرْدُم
 خوشانه قَواشانه راهه سَر پَهَن كانه بان. ۳۷ وَخْتِ كَوَه زَيْتُونِ سَراجيرى بَرَسِيين،
 تمام شاگردان هَمِه خُشحالى يَهْ هَمَرَه خُدا رَهْ بِخاطِرِ مُعْجِزاتى كه اونه جى بَدِيه
 بان شُكر كانه بان ۳۸ و گونه بان:

«موبارك پادشاهى كه خُداوند اِسْم هَمَرَه هَنه!

صُلح و سَلامتى اَسْمانِ مِين و جَلالِ اَسْمانِ عَرشه مِين!»

۳۹ بعضى از عُلَمائى فَرِقه فَرِيسى جَماعتِ مِين عِيسَى رَهْ باگتَن: «اَسا، تى
 شاگردانه ساكْت هُكُن!» ۴۰ عِيسَى اوشانه باگوته: «شِمِرَه گونَم اگه ايشان
 ساكْت هَبون، اين سَنگِشان صدا دَر هَنه!»

۴۱ وَخْتِ عِيسَى بَه اورشليم نَزديك هَبا و شَهَرِ بَدِيه، بِرِمِه هَكْرِدِه ۴۲ و باگوته:
 «كاش تو هم اِمروز فَهْمِسى چى تى وَسِين صُلح و سَلامتى هارنه. ولى حيف كه
 آلان ايشان تى چِشَم جى پَنهانه. ۴۳ روزايى رَسنه تى دُشَمَنان تى دورووره گيرِن و
 مُحاصِرِه كانَن و از هر طرف تِرِه فِشار هارنَن ۴۴ و تو و تى وَچِه هان رَه تى رَمِين
 مِين بَه خاك و خون كِشِن. وَ سَنگِ سَنگِ سَر نُماندِنِه، چون موقع اِبي كه
 خُداوند تى كُمَكِه وَسِين بوما با، اونه جى غافل بُمانِسى.»

عِيسَى مَعْبَدِ تَميزِ كَانه

۴۵ بَعْدِ عِيسَى مَعْبَدِ حَياطِ مِين بَشَه و شروع بَه بيرون هَكْرِدِنِه اوشانى هَكْرِدِه
 كه اوچَه خريد و فروش كانه بان، ۴۶ اوشانه باگوته: «نِوشْتِه هاى مُقَدَّسِه مِين
 بَنِوشْتِه هَبا”مى سَرِه مُحَلِ عِبَادَتِ،” ولى شُما اونه ’دُرْزَلانِه هَكْرِدِين.» ۴۷ عِيسَى
 هر روز مَعْبَدِ مِين تَعْلِيمِ دَنِه با. مَعْبَدِ گَتِ گِته كَاهِنان و مُعَلِّمينِ تورات و قومِ
 رَئِيسان اونه بَكِوشْتَن دُمبالِ دَبان، ۴۸ ولى خوشانه كارِ وَسِين هِيچ راهى نَتانِسن
 پيدا هُكُن، چونكه تمام مَرْدُمِ عاشِقِ اونه گَب رَدَن بان.

۲۰

عِيسَى يَه اِقْتِدَارِ و اِخْتِيارِ

ايتا روز كه عِيسَى مَعْبَدِ مِين مَرْدُمِ تَعْلِيمِ دَنِه با و خَبَرِخوشِ اعلامِ كانِبا،

مَعْبِدِ گَتِ گَتِه کاهِنان و مُعَلِّمِین تورات و قومِه مَسائِخ اونه وَرجه بومَن ۲ و باگُتَن: «آمرِه باگو، به چه اِجازِه اِی این کاران رِه کانی؟ کی این اِختِیارِ تَرِه هَدَه؟»
 ۳ عیسی باگوته: «مَن هم شِیمی جی ایتا سوال دَازم؛ مَرِه باگوین، ۴ یحیی یه تَعْمِید خُدايِ جی با، یا آدَمی یه جی؟» ۵ اوشان خوشانِه مِین مَشوَرِتِ هَگَرْدَن و باگوُتَن: «آگِه بَگِیم خُدايِ جی با، گَنه، ”پس چرا اونه ایمان نیاردین؟“ ۶ و آگِه بَگِیم آدَم جی با، تمام مَرْدَم اَنقَدَرِ اَمَرِه سَنگسار کائَن تا بَمیرِیم، چون اِعتقاد دَازَن که یحیی ایتا پیغمبَر با.» ۷ پَس باگُتَن: «ندانیم ازکوجِه با.» ۸ عیسی باگوته: «مَن هم شِیمِرِه نَگوتَم چه اِختِیاری هَمَرِه این کاران رِه کائَم.»

شُرورِ باغبانِه مَثَل

۹ بعد عیسی مَرْدُم وَسِین این مَثَل رِه بیاردِه: «ایتا مَرْدای ایتا اَنگور باغ دُرِست هَگَرْدِه و اونه چَن تا باغبان اِجاره هَدَه و یه مُدَتِ طولانی یه وَسِین ایتا مَمَلِکَتِ دیگِه بَشَه. ۱۰ اَنگورِ چِینیِ مَوقِع، ایتا پاکار باغبانانِه وَرجه بَرسانده تا خودشه مَحصولِ سَهَمِ هَگِرِه. وَلی باغبانان اونه بَزَن و دَسْت خالی اونه وَگَرْدانَدَن. ۱۱ پَس ایته دیگِه پاکار بَرسانده، وَلی اون رِه هَم بَزَن و اونه هَمَرِه بی حُرْمَتی هَگَرْدَن و اونه دَسْت خالی راهی هَگَرْدَن. ۱۲ پَس سَوْمِین گَش ایتا دیگِر پاکار بَرسانده، وَلی اون رِه هَم رَخِمِ زِیلی هَگَرْدَن و بیرون تووَادَن ..
 «۱۳ صاب باغ باگوته: ”چی هَکُنَم؟ می عَزِیزِ رِیکارِه رِساندِئَم، شاید اونه حُرْمَتِ بَنَن.“ ۱۴ وَلی باغبانان وَخْتی رِیکارِه بَدِیِن، هَمدیگِر باگوُتَن: ”این اون وارِث؛ بَیِن اونه بَکوشِیم تا اِرِثِ اُمی شی هَبو.“ ۱۵ پَس اونه اَنگور باغ جی بیرون تووَادَن . و بَکوشَتَن.

«حالا شِیمی نَظَرِ صاب باغ اوشانِه هَمَرِه چی کانه؟ ۱۶ صاب باغ هَنه و باغبانانِه گُشِنه و اَنگور باغ گَس دیگِر دَسْت دَنه.» اوشان وَخْتی اینه بَشَتوَسَن، باگوُتَن: «نه، اینجوری نَبونَه!» ۱۷ وَلی عیسی اوشانِه چِشِمِ مِین رِه بَیشِیَه و باگوته: «پَس نِوشِتِه های مُقَدَّسِه مَنظورِ چیه که گَنه:

”سَنگی که بَنائِشان اونه دِیم هَدِن .،

ساختِمانِ اصلی ترین سنگ هَبا.“

۱۸ هر که اون سَنگِ سَرِ بَگِه تیکه پاره بونه و آگِه اون سَنگِ هر گسی سَرِ بَگِه اونه لِه کانه.» ۱۹ مُعَلِّمِین تورات و مَعْبِدِ گَتِ گَتِه کاهِنان وَخْتی بَفَهْمِسن این مَثَلِ دَربارِه اوشان گَنه، حَسَنِ هُمون لِحْظِه عیسی رِه گِیرتووَادَن، وَلی مَرْدُم جی

تَرسنه بان.

امپراتور مالیات هَدَن

۲۰ پَس عیسی ره زیر نَظر بَیَن و جاسوسان اونه وَرجه بَرسانین که خوشتره صادق نِشان دَنه بان. اوشان اینه دُمبال دَبان که عیسی په گِب جی یچی پیدا هَکوتن و اونه مَقامات و فرماندار دَست تَحویل هَدَن. ۲۱ پَس جاسوسان اونه جی بَرسین: «اَسا، دانیم تو حقیقتِ گُونی و تعلیم دَنی. وَ هیچکس جی ظرفداری نُکانی و بلکه خُدای راه ره به دُرسی تعلیم دَنی. ۲۲ روم امپراطور مالیات هَدَن شَرعاً آمی وَسین دُرسه یا نه؟» ۲۳ عیسی اوشانه حیلَه ره بَقَهَمِسَه و باگوته: ۲۴ «ایتا سِگه مَره نِشان هَدین. این سِگه په سَر نَقش و نِگار کیه؟» ۲۵ جَواب هَدَن: «امپراطور» اوشانه باگوته: «پَس امپراطور مالِ امپراطور هَدین و خُدای مالِ خُدا ره.» ۲۶ اینجوری هَبا که نَتَنَسَن مَرَدَم وَرجه اونه خودشه گِب هَمَره تِلَه مِین تووادن. اونه جَواب جی مات و مَبهوت هَبان و هیچی نَگوتن.

سوال دَرباره زندِه هَبوسَن مُردگان

۲۷ بعد چن نَفر از عِلْمایِ فِرَقَه صَدوقی که زندِه هَبوسَن مُردگان ره قَبول نِداشتن بومَن ۲۸ و عیسی یه جی ایتا سوال هَکُردن، باگتن: «اَسا، موسی آمی وَسین بَنویشته اگه ایتا مَرَدایِ آدَاش بَمیره و خودشه جی ایتا رَن بی وَچَه بَنه، اون مَرَدایِ بایستی اون زِناره بَبَره. تا خودشه آدَاش وَسین نَسلی بجا بَنه. ۲۹ حالا، یگش هَفَت تا آدَاش بان. اَوّلین آدَاش رَن بَبرده و بی وَچَه بَمَرده. ۳۰ بعد دُومین ۳۱ و بعدا سَوُمین آدَاش هَم اونه بَبرده، وَ هَمینجور هر هَفَت تا آدَاش اونه بَبردن و بدون اینکه اونه جی وَچَه اپی بَدارن بَمَردن. ۳۲ سَر آخِر اون زِنَا هَم بَمَرده. ۳۳ حالا قِیامتِ روز اون رَن گُدام ایتا په زِنَا بونه؟ چون هر هَفَتا آدَاش اونه بَبردن.» ۳۴ عیسی جَواب هَدَه: «این دُنیا یِ مَرَدَم رَن بَرَن و شو کائِن. ۳۵ ولی اوشانیکه لایق بَرسین اون دُنیا و زندِه هَبوسَن مُردگان هِیسن، نه رَن گِیرن و نه شو کائِن، ۳۶ وَ دِ نَمیرن، چونکه فِرِشْتِگانِه مِثان بوئن، اوشان خُدایِ وَچَهانن، چونکه قِیامتِ وَچَه هان هَم هِیسن. ۳۷ ولی این جریان که مُردگان زندِه بوئن ره حَتّی موسی هم تَش بَیته لَمبَس مِین گَنه، اوچَه که موسی خُداوند، خُدایِ ابراهیم و خُدایِ اسحاق و خُدایِ یعقوب خاندنِه. ۳۸ اَسِه خُدا مُردگانِه خُدا نیه، بلکه زندِه شانه خُدا هِیسه، چونکه اونه وَرجه هَمه زندِه آن.» ۳۹ اون موقع، بعضی از مُعَلِمینِ تورات باگتن: «اَسا، چه خُوب باگوته!» ۴۰ دِ هیچکس

جرات نڪرڻه اونه جي سوال پڙسه.

مسيح موعود ڪيه ريڪاڻه

٤١ پس عيسى اوشانه باڳوته: «چطور ڳوٺن مسيح موعود داوود پادشاهِ ريڪاڻه؟ ٤٢ چونڪه خود داوود مزامير ڪتاب مين ڳونه: «خداوند مي خداوند باڳوته:

مي راسي دست بنيش

٤٣ تا موقعي ابي ڪه تي دشمنانه تي لنگ جير ديم هدم ..

٤٤ اڳه داوود اونه خداوند خاندينه، چطور اون تانه داوود ريڪا هبو؟»

معلمين تورات جي دوري هڪنيد

٤٥ همون موقع ڪه همه يه مردم اونه گب گوش ڏنه بان، عيسى خودشه شاگردانه باڳوته: ٤٦ «از معلمين تورات دوري هڪنيد، اوشان دوس دارن بوند قوايه مين راه بوشون و مردم، ڪوچه بازار مين اوشانه سلام هڪنن و عبادتگاهه مين بهترين جا ره بدارن و مهماني يه مين بالا سر بنيشن. ٤٧ اوشان از ظرفي بيوه زناڪانه سره ره غارت ڪانن و از ظرفي ديگه، خدنامي يه وسين خوشانه دعاره طول ڏنن. اوشانه مجازات خيلي سختره.»

٢١

ايتا بيوه زنا يه هديه

١ عيسى خودشه سر جار بيارده و پولداراني ره بدييه ڪه خوشانه هدايا ره معبد صندوخ مين تووآڏنه بان. ٢ اوچه ايتا فقير بيوه زنا ره بدييه ڪه دو قران صندوخ مين تووآڏه ٣ عيسى باڳوته: «حقيقتن شمره ڳوٺم، اين فقير بيوه زنا تمام اوشانه جي بيستر هده. ٤ چون تمام اوشان از زيادي خوشانه مال هڏن، ولي اين فقير زنا تمام خودشه روزي ره هده.»

عيسى معبد خرابي ره پيشگويي ڪانه

٥ بعضيان گته معبد گب زنه بان و از قشنگ سنگ و هدايايي ڪه اونه همره تزين هبا با تعريف ڪانه بان، عيسى باڳوته: ٦ «روزي رسنه تمام اين چيزاني ڪه دينين، فور هنه و سنگ، سنگ سر نماندينه.»

٧ اوشان پڙسين: «اساء، اين اتفاق ڪي ڏڪنه و اونه نزديڪ هبسنه نشانه

چیه؟»^۸ عیسی باگوته: «مواظب هَیبن کسی شِمِرِه گُمراه نَکُنِه، چون خِیلیان به اِسْم مَن هَئِن اِدْعا کائِن: "مَن همون مَسِيحَم" و گوئِن "دُنیا به اَخر بَرَسِیَه." اوشانه دُمبال نَشین.

«وَختی جَنگها و جِدال های خَیرِ اِشْتَوْنِید، نَترسین. لازمِ اَوَّل این چیزان اِتِّفاق دَکِه، وَلِی دُنیا دَرجا به اَخر نَرسِنِه.»^{۱۰} پس اوشانه باگوته: «قومها و مَمْلَکَتها بر ضِدِّ هَمدیگَر جَنگ کائِن.»^{۱۱} گتِه زَلزَلِه و قَحطی و طاعون خِیلی جاهاَن هَنه و اَسْمانِه مِین چیزای عَجیب عَرِیب ظاهِر بونه.

«^{۱۲} وَلِی پِیش از این اِتِّفاق، شِمِرِه گِیرِن، اَدِیت کائِن و مُحاکِمِه یه وَسِین عبادتگِه مِین بَرَن و شِمِرِه زندانِ مِین تووادَن. می اِسْم خاَطری شِمِرِه پادِشاهان و فرماندارانِ وَرجه بَرَن»^{۱۳} وَلِی این فُرصَتی بونه تا بَیشین شَهادت هَدین.^{۱۴} اینه شیمی خاَطِر بدارین که بَیشتر دِلواپس نَبین چطور شیمی جی دِفاع هَکُنِید.^{۱۵} چون مَن شِمِرِه گلام و حِکْمَتی دَنم که هیچ گُدام از شیمی دُشْمنان نَتائِن شیمی جَوابِ هَدِن و شیمی پَس بَرِیِین.^{۱۶} حَتّی شیمی پیر و مار و اَداشان و فک و فامیلان و شیمی رَفیقان شِمِرِه دُشْمنِ دَس تَسْلیم کائِن و بَعْضی از شِمِرِه کُشْتِن.^{۱۷} تمام مَرْدُم می اِسْم خاَطری شیمی جی بیزار بوئِن.^{۱۸} وَلِی ایتا مو هَم شیمی سَر جی گم نَبونه.^{۱۹} شیمی تَحْمَلِ هَمزِه، شیمی جان نِجات دَنید.

«^{۲۰} وَختی بَدِیِین دُشْمنِ لَشْگَر، اورشَلیم مُحاصِرِه هَگَرْدِه، بَدانید اونه نابودی نَزِیکِه.^{۲۱} اونوَخت اوشانیکِه یهودیه یه مِین دَرَن کوه سَمَت دَرَبوشون و اوشانیکِه شَهَرِ مِین دَرَن شَهْرَجی بیرون بوشون، و اوشانیکِه دَشت و صَحْرایِ مِین دَرَن شَهَرِ مِین نِین.^{۲۲} چون اون روزان مُکافاتِ روزِ، روزانِی که تمام پِیغمَبَرانِه بَنوشتِه به اَنجام رَسِنِه.^{۲۳} وای بِحالِ زَناکانی که شِکَم دارن و مارانی که خوشانِه وَجِه رِه اون روزان شیر دَنن! چون گَتِ مُصِیبتی این سَرزَمین مِین اِتِّفاق دَکِنه و خُدایِ غَضَبِ این قومه دامَنگِیر بونه.^{۲۴} اوشانه شَمشیرِ هَمزِه کُشْتِن و اَسیر کائِن و ایتا دیگِه مِلکِ مِین تَبعید کائِن. اورشَلیم هَم غیرِ یهودیانِ دَسْت دَکِنه و پایمال بونه تا موقعی ای که غیرِ یهودیانِ دوره تُمام هَبو.

«^{۲۵} خورشید و ماه و سِتارِه شانِه مِین نِشانِ هایِ ظاهِر بونه. رَمین سَر مَرْدُم دَرِیایِ تَلاتِم جی پَرِیشان بوئِن.^{۲۶} مَرْدُم از تَرسِ اونچِه که خَنِه دُنیاِی سَر بیه، بیهوش بوئِن، چون اَسْمانِ قُوْتان به لَرزِه دَکِنه.^{۲۷} بعد انسانِ ریکا رِه دِیَن که قُوْت و گتِه جلالِ هَمزِه اَبِر مِین هَنه.^{۲۸} وَختی این اِتِّفاقان دَکِنه، راست بیاَسید و شیمی سَر بالا هَگِیرِن، چونکه شیمی آزادی نَزِیکِه!»

دَرس هَگیتَن اَنجیل دار جی

^{۲۹} عیسی این مَثَل اوشانه وَسین بیارده و باگوته: «اَنجیل دار و تمام دارِشان را بِیشین. ^{۳۰} وَختی وَلگ دَنن فَهَمَنید تَابِستان نَزیکه. ^{۳۱} اینه وَسین، وَختی دینین این چیزان اَتفاق دَکنه، فَهَمَنین خُدايه پادشاهی نَزیکه. ^{۳۲} حَقِیقَتَن شِمِرِه گونَم، تا تمام این اَتفاقان دَنکه این نسل از یِن نَشونِه. ^{۳۳} آسِمان و زَمین از یِن شونین، ولی می گِب هیچ وَخت از یِن نَشونِه.

«^{۳۴} هوشیارهَبین، نَکَنه عیش و نوش و مَسِی و زندگی یِه نِگَرانی شِیمی دِل سَخْت هَکونه و اون روز یَدَفِه تَلِه یِه مِین دَکین. ^{۳۵} چون این اَتفاق تمام دُنیاي مَرْدُمانِ وَسین دَکنه. ^{۳۶} پَس هَمَش مُواظِب هَبین و دُعا هَکُنید تا بِتانید تمام این چیزان وَسین که خِیلی زود اَتفاق دَکنه، دَر اَمان دَبین و انسانِ ریکاپِه وَرجه بِیاسین.»

^{۳۷} عیسی هَر روز یهودیانِ عبادَتگاهِ مِین تَعَلیم دَنه با و هَر شو شَهَر جی بیرون شونه با و کوه زیتون سَر شوره صُب کائبا. ^{۳۸} صُب سَر مَرْدُم اونه گِب بِشَنوَسَن وَسین مَعَبَدِ مِین جَمع بونه بان.

۲۲

عیسی یِه بَکوشَتَن نَقِشِه

^۱ عیدِ فَطیر که به پَسَخ هم مَعروف با نَزَدیک بونه با. ^۲ مَعَبَدِ گَت گَتِه کاهِنان و مُعَلَمینِ تورات ایتا راهِه دُنبال گَرَدِنبان چَطور عیسی ره بَکوشَن، چون مَرْدُم جی تَرِسَنه بان. ^۳ بعد شیطان یهودایه مَعروف به اَسخَریوطی دِل مِین که ایتا ازون دَوازده شاگرد با، بَشَه. ^۴ یهودا مَعَبَدِ گَت گَتِه کاهِنان و نِگهبانانِ مَعَبَدِ وَرجه بَشَه و اوشانه هَمَرِه صُحَبَت هَکُردِه که چَطور عیسی ره اوشانه تَسَلیم هَکونه. ^۵ اوشان خوشحال هَبان و قبول هَکُردَن اونه پول هَدَن. ^۶ یهودا هَم قبول هَکُردِه و ایتا فُرَصَتِ دُمال گَرِدَسَه دور از مَرْدُم، عیسی ره اوشانه تَسَلیم هَکونه.

آخَرین شام

^۷ پَس روزعیدِ فَطیر که حَسَن پَسَخی وَرِه ره قُربانی هَکُنَن، بَرَسِیه. ^۸ عیسی، پَطْرُس و یوحَناره بَرَسانده و باگوته: «بیشین و عیدِ پَسَخ شامِ آمَرِه تَهیّه بَینین تا بُخاریم.» ^۹ اوشان پُرسَین: «خَنی کوجِه تَهیّه بَینیم؟» ^{۱۰} عیسی جواب هَدَه:

«همینکه شهر مین بَشین، ایتا مردای ره ایتا پیلکا اویه هَمَره دینین. هر سِرِه یه مین بَشه اونه دُمبال بیشین. ۱۱ اون صاب سِرِه ره باگوید: ”اَسا گونه: ’مهمان خانه کوچیه تا پَسَخ شام می شاگردانِ هَمَره بُوخارم؟“ ۱۲ او هم ایتا بالاخانه مین ایتا گته اطاق فَرش هَگَرده ره شِمِرِه نِشان دَنه. اوجِه تَهیّه بِنین.» ۱۳ اوشان بَشَن و هَمِه چیزه اونجور که عیسی بگوته با، پیدا هَکَرَدَن و عیدِ پَسَخِ شامِ تَهیّه بَدیین.

شام آخر

۱۴ شامِ موقعِ بَرَسِیهِ و عیسی خودشه رسولانِ هَمَره سَفَرِه یه سَرِ بَنِیشتِه. ۱۵ پس اوشانه باگوته: «خیلی دوس داشتیم قبل از اینکه اَدِیت و آزار بِنیم، این پَسَخِ شامِ، شیمی هَمَره بُوخارم. ۱۶ شِمِرِه گونم دِ این شامِ نُخارنم تا اون موقع که خُدایِ پادشاهی بیه.» ۱۷ پس ایتا پیاله بگیتِه شُکر هَکَرده و باگوته: «این هَکِرین و شیمی مین قسَمَت هَکِنید. ۱۸ چون شِمِرِه گونم تا خُدایِ پادشاهی نیه دِ اَنگورِ میوه یه جی نُخارنم.» ۱۹ ایما نان بگیتِه، شُکر هَکَرده و اونه پاره هَکوردِه و اوشانه هَدَه و باگوته: «این می تَن که شِمِرِه فدا بونه، اینه به می یاد بجا بیارین.» ۲۰ بعد از شامِ پیاله ره بگیتِه و باگوته: «این پیاله، خُدایِ تازه عَهْدِ که می خونِ هَمَره مَهر بونه، خونی که شیمی نِجاتِ و سِن بَرِیخته بونه. ۲۱ ولی هَمونیکه قَصَد دارِه مَرِه تَسَلیم هَکونه، اونه دَس می دَسّه هَمَره سَفَرِه یه سَرِ دَرِه. ۲۲ دُرُسّه که انسانِ ریکا هر چی اونه تَقْدیر اونه سَر هَنه، ولی وای بِحالِ اون گسی که مَرِه دُشَمَن تَسَلیم هَکونه.» ۲۳ بعد رسولانِ هَمدیگر جی سوال کانه بان گدام ایتا از اوشان تانه این کارِ هَکونه.

کی گت تر

۲۴ شاگردانِ مین بَحَث دَکته که اوشانه مین کی گته تر. ۲۵ عیسی اوشانه باگوته: «غیر یهودیانِ پادشاهان اوشانه حکومت کائن، و اوشانیکه اوشانِ سَر قُدَرَت دارن اَرَباب خوانده بوئن. ۲۶ ولی شُما اینجور نَبین. شیمی مین اونیکه گته ترینِ جوری رفتار هَکونه که اینگار کوچیکترین، و رَهبرِ جوری رفتار هَکونه که اینگار ایتا پاکار. ۲۷ گدام ایتا گته تر؟ اونیکه سَفَرِه یه سَر نِیشتِه یا اونیکه خِدَمَت کانه؟ مَگِه اونیکه سَفَرِه یه سَر نِیشتِه گته تر نیه؟ ولی مَن شیمی مین یَنقَر مِثانم که خِدَمَت کانه.

۲۸ شُما گسالی هیسین که می سَختی یه مین می هَمَره دَبیین. ۲۹ پس هَمُنجور

که می پیر پادشاهی ره مَرِه هَدَه، مَنَم شِمِرِه دَنَم. ۳۰ تا می سَفِرِه یه سَر می پادشاهی یه مِین بُخارین و بنوشین، تَخْتِشَان سَر بَنیشید و اسراییل دَوازَدَه قَبیلِه ره داواری هَکَنید.

عیسی، پَطْرُس حَشا هَکَرْدَن پِیشگوئی کانه

«ای شَمعون، ای شَمعون، شیطان اینه دُمال دَبا که شِمِرِه خودِش شی هَکونه و شِمِرِه گَندم مِثان غَربال هَکونه. ۳۲ وَلی مَن تِرِه دُعا هَکَرْدَم تا تی ایمان از بِن نَشو. پَس وَختی که وَگِرِسی، تی آدَاشانِه قُوت هَده.» ۳۳ پَطْرُس اونه جَواب هَدَه: «ای آقا، مَن حَاضِرِم تی هَمَرِه هَم زِندان مِین دَگَم و هَم بَمیرم.» ۳۴ عیسی باگوته: «ای پَطْرُس تِرِه گونم، بدان امروز پِیش از اینکه تِلا بُخانِه، سه گش مَرِه حَشا کانی که مَرِه اِشناسنی.»

۳۵ عیسی اوشانه باگوته: «اونوخت که شِمِرِه بدون پول و بُقچه و چَمیش بَرَساندم، چیزی یه مُحتاج هَبیین؟ جَواب هَدَن: «نه.» ۳۶ عیسی اوشانه باگوته: «وَلی آلان هر کی پول و بُقچه دَرِه هَگیرِه، وَ اگِه شَمشیر نِدارِه، خودِشَه قُوا ره بَرُوشه خودِشَه رَه ایتا شَمشیر بَهِینِه. ۳۷ چون شِمِرِه گونم که این پِیشگوئی یه نِوشته های مُقَدَّس دَرِباره مَن باید به اَنجام بَرِسه که گونه: ”اون تَقصیرکاران مِثان مَحکوم بونه،“ آره، اونچه دَرِباره مَن نِوشته هَبا، عَمَلی بونه.» ۳۸ شاگردن باگتن: «ای آقا، پِیش، این هَم دُتا شَمشیر.» اوشانه باگوته: «بَسَه!»

عیسی کوه زیتون سَر دُعا کانه

۳۹ عیسی بیرون بَشَه و طَبِقِ خودِشَه عادت کوه زیتون سَمَت راه دَکته و شاگردان هم اون دُمال بَشَن. ۴۰ وَختی اوچه بَرِسیین، اوشانه باگوته: «دُعا هَکَنید تا آزمون مِین دَنکین.» ۴۱ بعد ایتا سَنگ پرتاب هَکوردنه قَدَر اوشانه جی دورهبا و زانو بَرَه و اینجور دُعا هَکَرده: ۴۲ «ای پیر، اگِه تی خاسَه اینه، این پیاله ره می جی دور هَکن؛ با این وجود می خاسَه اَنجام نَبُو، بلکه تی خاسَه اَنجام هَبو.» ۴۳ بعد ایتا فَرِشته اَسْمان جی ظاهر هَبا و اونه تَقویت هَکَرده. ۴۴ عیسی اون رَنج و عذابِی که گِشَنه با یه مِین، با صَمیمیتِ بَیشتر هَمَرِه دُعا کَنبا و اونه عَرَق خون چِیکه یه مِثان زِمین سَر گِلسَه. ۴۵ وَختی دُعایی سَر ورسَه شاگردان وَرجه وَگِرِسه، بَدییه غُصَه یه فِشارجی خواب بَشَن. ۴۶ اوشانه باگوته: «چَرِه خاتین؟ وَرسین و دُعا هَکَنید تا آزمون مِین دَنکین.»

عیسیٰ به دَسْگیری

^{۴۷} عیسیٰ هنوز گَب زنه با که به دَسّه سَر بَرَسِیَتِن. یهودا، که ایتا آزون دَوازده شاگرد با اوشانه بیاردِ با. اون عیسیٰ به نَزیکی بوما تا اونه حُش هَدِه، ^{۴۸} ولی عیسیٰ اونه باگوته: «ای یهودا، انسانِ ریکا ره ایتا حُش هَمَره تَسْلیم کانی؟» ^{۴۹} وَختی اوشانیکه عیسیٰ به دور و ور دَبان، بَدِیَن چه اِنْفاقی داره بَگَه، باگَتَن: «ای آقا، شَمشیر هَمَره بَرّه و اونه راسِ گوشه بَبِیَه. ^{۵۰} و ایتا از اوشان کاهِن اَعْظَم پاکار نَکُنِن!» اون پاکارِ گوشه دَسْت بَکَشِیَه و شَفا هَدِه. ^{۵۱} بعد مَعْبَدِ گتِه گتِه کاهِنان و مَعْبَدِ نِگهبانان و مَشایخی که اونه بَگِیَتِن و سِین بوما بان ره باگوته: «مِگِه مَن راهزَنَم که بال دَسّی و شَمشیر هَمَره می سُرَاغ بومِین؟ ^{۵۲} مَن هر روز شیمی مَعْبَدِ مِین دَبام ولی شُما می دَسْگیری به و سِین حَتّی شیمی دَسّ دِراز نَکُردِین. ولی اَلان شیمی وَخت و ظَلَماتِ قُدْرَتِ وَخت.»

پَطْرُس، عیسیٰ ره حَشا کانه

^{۵۳} بعد عیسیٰ ره بَیَتِن و کاهِنِ اَعْظَم سِرِه بَیَرَدَن. پَطْرُس هَم دورا دور اوشانه دُمبال بَشَه. ^{۵۴} سِرِه به حیاطِ مِین تَش روشَن با، چن نَفَر اونه دُور جَم بان. پَطْرُس هَم اوشانه مِین بَنِیشتَه. ^{۵۵} همون موقع، ایتا کَلَفَت پَطْرُسِ تَش روشِنایی به مِین بَدِیَه و اونه زُل بَرّه و باگوته: «این مَرْدای هَم عیسیٰ به هَمَره دَبا.» ^{۵۶} ولی پَطْرُس حَشا هَکُورده و باگوته: «ای زَن، مَن اونه نِشناسِیم.» ^{۵۷} یِگَم دیگه، یَنَفَر دیگه پَطْرُسِ بَدِیَه و باگوته: «توو هم ایتا از اوشانی.» ولی پَطْرُس باگوته: «ای مَرْد، نِیتم.» ^{۵۸} یَه سَاعَتِ بُگَدَشْتَه و یَنَفَر دیگَر اونه بَدِیَه و اِصْرارِ هَمَره باگوته: «یَقِیناً این مَرْدای اونه هَمَره دَبا، چونکه اون هَم جَلِیلِیَه.» ^{۵۹} ولی پَطْرُس جَواب هَدِه: «ای مَرْد، نِدائِم تو چی گوئی.» هنوز گَب زنه با که تَلا دُخانیسَه. ^{۶۰} اونوَخت عیسیٰ به خُداوند وِگَرِسَه و پَطْرُسِ بَیْشِیَه، پَطْرُس عیسیٰ به خُداوندِ گَب یاد بیارده که چطوراونه باگوته با: «امروز پِیش از تَلا یَه دُخانیسَن، توسَه دفعه حَشا کانی که مَرِه اِشناسِنی.» ^{۶۱} پَطْرُس بیرون بَشَه و زار زار بِرِمِه هَکُورده.

عیسیٰ ره مَسْخَرِه کائِن

^{۶۲} اوشانیکه عیسیٰ ره بَیْتِه بان، عیسیٰ ره مَسْخَرِه کانه بان و اونه زَنه بان.

٦٤ اوشان اونه چِشَمِ دَبَسَن و اونه جِي پُرسِنِه بان: «حالا از غيب بگو كي تَرِه بَرَه؟» ٦٥ وَ خِيلى فُحشايِ دِگَرِ هَم اونه هَدَن و اونه ناسِزِا گونِه بان.

عيسى شورا ي وَرَجِه

٦٦ وَختِي هَوَا رُوشَن هَبَا، شورا ي مَسايخِ قوم، يعنى گَتِ گَتِه كَاهِنان و مُعَلِمِين تورات، هَمديگَرِ هَمَرَه جَلِسَه بَگِيَتَن و عيسى رِه شورا ي وَر بيارِدَن. ٦٧ عيسى رِه باگَتَن: «اگه تَوو مَسِيحِ موعودِي اَمَرِه باگو؟» عيسى جَوَابِ هَدَه: «اگه باگوَم، مِي گَبِ باوَر نُكَانيد، ٦٨ وَ اگه شِيَمِي جِي سَوالِ هَكُنَم، جَوَابِ نَدِين. ٦٩ وَ لِي مِين بَعَد، اَنسانِ رِيكا خُدايِ راسِ دَسِ قُدَرَتِ نيشِنه.» ٧٠ هَمِه باگَتَن: «پَس، تَو خُدايِ رِيكا ي؟» عيسى جَوَابِ هَدَه: «شُما گونِين هيسَم.» ٧١ پَس باگَتَن: «دِ چِي نيازِ دَرِيَمِ كَسِ دِيگِه بيه شَهَادَتِ هَدِه؟ اَمَا خُودِمانِ اونه زبانه جِي بَشَنُوسِيَم.»

٢٣

عيسى پيلائُسِ وَرَجِه

١ بعدِ تمامِ شورا وَرَسَن و عيسى رِه پيلائُسِ وَرَجِه بَرَدَن ٢ اونه جِي شَكايَتِ هَكُرَدَن و باگَتَن: «اين مَرَدَايِ رِه بَگِيَتِيَمِ كِه اَمِي قومِ كُمرَاهِ كانه و اَمَرِه نَزارَنه اِمپراطُورِ مالياتِ هَدِيَمِ و اِدْعا كانه خُودِشِ مَسِيحِ موعودِ، يعنى ايتا پادشاه.» ٣ پيلائُسِ اونه جِي پُرسِيَه: «تَوو يَهُودِ پادشاهِ هيسِي؟» عيسى باگوته: «تَوو باگوْتِي كِه هيسَم!» ٤ بعدِ پيلائُسِ مَعْبِدِ گَتِه گَتِه كَاهِنانِ و جَماعَتِ اِعلامِ هَكُرَدِه: «اين مَرَدَايِ مِينِ خَطايِ پيدا نَكُورَدَمِ كِه اونه مَحْكُومِ هَكُنَم.» ٥ وَ لِي اوشانِ اِصرارِ هَمَرَه باگَتَن: «اونِ تمامِ يَهُودِيَه يه مِينِ مَرَدُمِه خُودِشِه تَعليمِ هَمَرَه اَنتَرِيكِ كانه. جَلِيلِ مَنطِقَه يه جِي شُرُوعِ هَكُرَدِه و حَتِي ايجِه هَمِ بَرَسِيَه.» ٦ وَختِي بَقَهْمِسَه ٧ اونه پيلائُسِ اينه بَشَنُوسَه، حَسَه بَدانِه عيسى جَلِيلِيَه. ٧ وَختِي بَقَهْمِسَه هيروديسِ مَنطِقَه يه جيه، عيسى رِه اونه وَرَجِه بَرَسانَدِه، چُونِ هيروديسِ خُودِشِ اُونِ مَوقِعِ اورشليمِ مِينِ دَبا. ٨ هيروديسِ وَختِي عيسى رِه بَدِيَه، خِيلى خُوشحالِ هَبَا، چُونِ خِيلى وَختِ با حَسَه اونه بِيَنِه، چُونِ دَرَبارَه عيسى بَشَنُوسَه با، اُميدِ داشْتِه مُعْجَزاتِي اونه جِي بِيَنِه. ٩ پَسِ عيسى يه جِي خِيلى سَوالِ پُرسِيَه، وَ لِي عيسى هِيچِ جَوابِي اونه نَدَه. ١٠ مَعْبِدِ گَتِ گَتِه كَاهِنانِ و مُعَلِمِينِ توراتِ كِه اوجِه دَبانِ، بَدجورِ اونه تَهْمَتِ زَنَه بان. ١١ هيروديسِ و اونه سَرَبازِنِ

هم عیسیٰ ره بی حُرمتی و مَسْخَرِه هَکَرْدَن. بعد ایتا شاهانه قَوا اونه تَن دَکَرْدَن و پیلانسی ورجه وگِرداندَن. ۱۲ همون روز به بعد هیروودیس و پیلانسی همدیگرِ هَمَرِه رَفیق هَبان، چون قَبلاً دُشَمَن بان.

۱۳ بعد پیلانسی مَعَبِدِ گَتِ گِنِه کاهِنان و قومِه رَئِیسان و مَرْدُم دُخانِسِه . . ۱۴ و اوشانه باگوته: «این مَرْدای ره این اِتْهامِ هَمَرِه می ورجه بیاردین که مَرْدُمِه گُمراه کانه. مَن شیمی ورجه اونه جی بازجویی هَکَرْدَم. بِنین هیچ خَطای پیدانکوردم تا شیمی نُهَمَتان ره ثابت هَکونه. ۱۵ هیروودیس نَظَر هم اینه. چون اونه آمی ورجه وگِردانده. همینجور که دینین، اون کاری نَکَرْدِه که مُسْتَحَقِ مَرْدَن هَبو. ۱۶ پَس اونه شَلاقِ رَئَم و آزاد کائِم.» [17 v هرعیدِ مینِ پیلانسی ایتا زندانی ره اوشانِ و سینِ آزاد کانبِا.]

۱۸ ولی اوشان یه صِدا داد بَرَن: «این مَرْدای ره بَکوش، باراباسِ آمی و سینِ آزاد هَکَن!» ۱۹ باراباس شورشِ خاطرِی که شَهَرِ مینِ اَتْفاقِ دَکِتِ با، و هم قَتلِ خاطرِی، زندانِ مینِ دَبا. ۲۰ پیلانسی که خَسّه عیسیٰ ره آزاد هَکونه، یَکَش دیگه مَرْدُمِ هَمَرِه گَب بَرَه. ۲۱ ولی اوشان هَمونجور داد رَنه بان: «اونه مَصلوبِ هَکَن! اونه مَصلوبِ هَکَن!» ۲۲ پیلانسی سِوَمینِ گَش اوشانه باگوته: «چرا؟ چه بَدی اپی هَکَرْدِه؟ مَن که هیچ خَطای اونه بَکوشَن و سینِ پیدانکوردم. پس اونه شَلاقِ رَئَم و آزاد کائِم.» ۲۳ ولی مَرْدُمِ داد رَنه بان و اِصرارِ هَمَرِه خَسَن اون مَصلوبِ هَبو. سَرآخِرِ اوشانه داد بَرَن جَوابِ هَدَه. ۲۴ و پیلانسی تَصمِیمِ بَیتِه اوشانِ خاسّه ره اوشانه هَدَه ۲۵ اون ایتا مَرْدای ره که قتل و شورشِ خاطرِی زندانِ مینِ دَبا و جَماعتِ خَسَنِ آزادِ هَبو ره، ولِ هَکَرْدِه، ولی عیسیٰ ره اوشانه تَحویلِ هَدَه تا خوشانه دِلِخواه اونه هَمَرِه رَفْتارِ هَکَن.

عیسیٰ یه مَصلوبِ هَبوَسَن

۲۶ وختی عیسیٰ ره بَرَنه بان، ایتا مَرْدای که اونه اسمِ شَمعونِ و اهلِ قِیْرانِ با و دَشْتِه بَچارِ سَرِ جی شَهْرَسَمَتِ بیه ره بَگِیَن و صَلیبِ اونه دوشِ بَن و وره زورِ هَکَرْدَن اونه عیسیٰ یه دُمبالِ سَرِ بیره. ۲۷ دَسّه یه زیادی از مَرْدُم، از زِناکانِ که خوشانه دِلِ سَرِ رَنه بان و رَجّه رَئبان، عیسیٰ یه دُمبالِ راه دَکَتَن. ۲۸ عیسیٰ خودشه دیمِ وگِردانده و اوشانه باگوته: «ای اورشلیمِ کیچاشان، می و سینِ پَرِمِه نَکَنین، شیمی و شیمی وَچِه شانِ و سینِ پَرِمِه هَکَنید. ۲۹ چون موقعی اپی رَسَنه که گَنید: "خُشِ بِحالِ زِناکانِ که نازاین، خوشِ بِحالِ اونِ شِکمی که هیچ وَخت

نِزاسَّه و سینه هایِی که هیچ وَخت شیر نَدَن! «^{۳۰} اُون موقِع، کوهِشانِ گوئِن: «آمی سَر فور بیین!» وَ کوتی شانِه گوئِن: «آمرِه جا هَدین!»^{۳۱} چُون اگه تَرِه چوبِه هَمَرِه اینطور کائِن، حالا بیین خُشکِ چوبِه سَر چی هَارئِن؟»

^{۳۲} دُتا دیگَر مَرْدای رِه هم که هر دُتا چِنایتکار بان، رِه بَرَنه بان تا عیسی په هَمَرِه بکوشن. ^{۳۳} وَختی به مَحلی که اونه اِسْم جُلجُتا که اُون مَعنی کاسه په گلّه با بَرَسِیِن، عیسی رِه اُون دُتا چِنایتکارِ هَمَرِه مَصلوب هَکَرَدَن، ایتا رِه اونه راسِ وَر و ایتا دیگَر اونه چَپِ وَر. ^{۳۴} عیسی باگوته: «ای پیر، ایشانه بِبَخش، چونکه نِدائند چی کائِن.» پس سَرِبازان فُرعه تووَادَن . تا اونه لِوایِ خوشایِه مین تَخسیم هاگُئِن. ^{۳۵} مَرْدُم هیسابان و تَماشا کانه بان و قومِه رَئیسان هم نیشخَن رَنه بان و گونه بان: «بَقیه رِه نِجات هَدِه! اگه اُون مَسیح خُدایِه، یَعنی همون انتخاب هَبوسَّه، خوشترِه نِجات هَدِه.» ^{۳۶} سَرِبازان هَم اونه مَسخَرِه کانه بان. اوشان اونه نَزدیک هَبان، تُرش هَبوسَّه شرابِ اونه دَنه بان ^{۳۷} و گونه بان: «اگه یَهُودِ پادشاهی، خوشترِه نِجات هَدِه.» ^{۳۸} ایتا نِوِشْتِه اونه سَرِ جَارِ بَجَسبانیِه بان که این یَهُودیانه پادشاه. ^{۳۹} ایتا اَز اُون دُتا چِنایتکارِ که صَلیبِ سَرِ دَبان، توهینِ هَمَرِه عیسی رِه باگوته: «مِگِه توو مَسیحِ موعودِ نِیْتی؟ پس اَمَرِه و خوشترِه نِجات هَدِه!» ^{۴۰} وِلی اُون یکی اونه تَشَر بَزَه و باگوته: «توو خُدایِ جی تَرَسِنی؟ توو هَم همون حُکمِ جیرِ دَری! ^{۴۱} آمی مُکافات به حَقِّ، چُون آمی اَعمالِ سِزائِه. وِلی این مَرْدایِ هیچ خَطایِ نَگَرِدِه.» ^{۴۲} بعد باگوته: «ای عیسی، وَختی تی پادشاهی یِه بَرَسِیِنی، مَرِه هم به یادِ بیار.» ^{۴۳} عیسی جَوابِ هَدِه: «حَقِیقَتَن تَرِه گوئِم، اَمروز می هَمَرِه بَهشتی مِینِ دَری.»

عیسی یِه بَمَرْدَن

^{۴۴} سَاعَتِ حُدودِ دَوازدِه ظُهرِ با که تاریکی تمام اُون سَرَزَمینِ بَگِیته و تا سَاعَتِ سِبه بعد از ظُهرِ اِدامِه داشتِه. ^{۴۵} چُون خورشیدِ نورِ دِ نِتابِئَسَه. همون موقِع، مَعَبِدِ پَرِدِه از وَسَطِ چاکِ بُوخارده و دو تیکه هَبا. ^{۴۶} بعد عیسی بُلنَدِ صِدا یِه هَمَرِه داد بَکَشِیِه: «ای پیر، می رُوحِ تی دَسْتِ اِسپاردِئِم.» اینِه باگوته و جانِ هَدِه. ^{۴۷} سَرِبازانِه فَرماندِه وَختی این اِتْفاقِ بَدِییه، خُدایِه شُکر هَکَرِدِه باگوته: «حَقِیقَتَن این مَرْدایِ بیگناه با.» ^{۴۸} تمام مَرْدُم که تَماشایِ و سِینِ جَمعِ هَبا بان، وَختی اونچِه اِتْفاقِ دِکْتِه رِه بَدِیِن، هَمونجورکه خوشایِه دِلِ سَرِ رَنه بان، اوجِه رِه تَرکِ هَکَرَدَن. ^{۴۹} وِلی تمام اونه آشنایان، اُون زِناکانی که جَلیلِ جی اونه دُنبال

بوما بان، دور هيسابان و اين اِنفاقان ره دينبان.

عيساي دَفن هَگردَن

° اوجه ايتا مردای که اونه اسم يوسف با دبا. يوسف رامه يه جی با، ايتا از شهرای يهوديان. اومردی خوب و صالح با. يوسف با اينکه عضو شورا با، °۱ ولی شورايه رأی و تصميم همزه موافق نبا خدایه پادشاهی يه انتظاره كشنه با. °۲ يوسف پيلاؤس ورجه بشه و عيسى يه جسد بخاسه. °۳ بعد عيسى يه جسد جير بيارده و اونه گتان گفن مين دپيچيه و ايتا مقبره يه مين كه صخره مين بتراشيه با بنه كه تا اون موقع هيچكس اونه مين ننه بان. °۴ اون روز، 'روزی با كه حسن عيد وسين تهيه بينن.' د چیزی به شروع شنبه يه مقدس نمانسه با. °۵ زناکانی كه جليل جی عيسى يه دُمال بوما بان، يوسف دُمال بَشَن و مقبره جا و چطور جسد اونه مين بَن ره بديين. °۶ پس خوشانه خانه وگرسن و ادويه و عطريجات آماده هگردن وروز شنبه طبق شريعت حُكم، استراحت هگردن.

۲۴

زنده هبوسن عيسى

۱ روزيكشنه صُب سِر، زناکان ادويجاتی كه فراهم هگردن بان ره خوشانه همزه بگيئن و مقبره يه سر بَشَن. °۲ ولی بديين سنگی كه مقبره يه پيش دبا ايتا گوشه غلت هده هبا. °۳ وختی مقبره يه مين بَشَن، عيسى يه خداوند جسد پيدا نكوردن. °۴ اينه وسين مات و مبهوت بان كه يدفه دُتا نورانی مردای اوشانه ور بياسن. °۵ زناکان ترس جی خوشانه سر جير بياردن، ولی اون دُتا مردای اوشانه باگتن: «چرا زنده يه دُمال مُردگانه مين گردنين؟» ۱ اون ايجه دنیه، بلکه زنده هبا! به ياد بيارين موقعه ابي كه جليل مين دبا، شمره چی باگوته. °۷ باگوته انسان ريكا بايد گناهكاران دس تسليم و مصلوب هبو و سومين روز زنده هبو. «
۸ اونوخت زناکان اونه گب به ياد بياردن. °۹ وختی مقبره يه جی وگرسن، تمام جريان اون يازده رسول و بقيه يه وسين تعريف هگردن. °۱۰ اون زناکان كه اين خبر رسولان هَدَن، مريم مجدليّه، يواتا، مريم يعقوب مآر و زناکانی كه اوشان همزه دبان بان. °۱۱ ولی رسولان فكر هگردن زناکان خيالاتی هبان و اوشانه گب باور نكردن. °۱۲ ولی پطرس ورسه و مقبره يه سمت دُو هگرده دُلا هبا و دله ره

بیشیه، ولی جُز گَفَن هیچی ندیه. پس از اونچه که اَتفاق دَکِیتِه با مات و مَبهوت با وِ سِرِه وِگِرسِه.

عِمائوسِ راهِ مِین

^{۱۳} همون روز، دو نَفَر از اوشان به ایتا آبادی یه سمت که اونه اِسْمِ عِمائوس با شونه بان، که اورشلیم جی حُدودِ ده کیلومتر فاصِلِه داشته. ^{۱۴} اوشان دَرِباره تمام این جَریانی که اَتفاق دَکِیتِ با، هَمدیگر هَمَرِه گَب زَنه بان. ^{۱۵} هَمینجور که مَشغولِ گَب بَرَن و بَحْثِ هَکُردَن بان، عیسی، خودش، اوشانِ وِرجه بوما و اوشانه هَمَرِه، همراه هبا. ^{۱۶} ولی اونه نِشناختَن چون اوشانه چِشم دَپَسِه با. ^{۱۷} عیسی اوشانه جی بَرسِیه: «راه مِین، چیه بارِه هَمدیگر هَمَرِه گَب زَنین؟» اوشان ناراحت قیافِه یه هَمَرِه، ساکت بیاسَن. ^{۱۸} بعد ایتا از اوشان که اونه اِسْمِ کِئوپاس با، عیسی یه جَواب باگوته: «توو تنها غریبِه اپی هیسی که اورشلیم مِین از اون چیزایی که این روزان اَتفاق دَکِیتِه بی خَبَری؟ ^{۱۹} عیسی بَرسِیه: «چه چیزایی؟» باگتن: «اونچه که عیسی یه ناصری یه سَر بوما. اون ایتا پیغمبر با که خُدای وِرجه و تمام مَرْدُم وِرجه، هَم عَمَلِ مِین قوی با و هَم گلام مِین.» ^{۲۰} اَمی مَعَبِدِ گَت گِیته کاهنان و رَئِیسان اونه تَسْلیمِ هَکُردَن تا به مَرگ مَحکوم هَبو و اونه مَصْلوبِ هَکُردَن. ^{۲۱} ولی اَمایِدِ داشتِم اون هَمونی هَبو که باید اسرائیلِ نجاتِ هَدِه، از این گُذشتِه، در واقع آلان سِه روزِ این جَریانه جی گُذرِنه. ^{۲۲} بَعْضی زَناکان هَم که اَمی مِین دَرَن، اَماریه مات و مَبهوت هَکُردَن. اوشان اِمروز صُبِ سَر مَقْبَرِه یه سَر بَشَن، ^{۲۳} وَ وَختی جَسَدِ پِیدا نَکوردَن، وِگِرسَن و باگتن فِرشتگانی رِه رویایی مِین بَدِیین که اوشانه باگوئن اون زنده هیسه. ^{۲۴} بَعْضی از اوشانیکه اوجِه اَمی هَمَرِه دَبان مَقْبَرِه یه سَمَت بَشَن و اوضاع رِه هَمونجور که زَناکان بگوته بان، پِداهَکُردَن، ولی اونه نَدِیین.» ^{۲۵} بعد عیسی اوشانه باگوته: «ای بی عَقِلان، چرا اَنقَدَر شِمرِه سَخْتِ تمام اونچه که پیغمبران باگتن رِه باورِ هَکُنید! ^{۲۶} مِگِه نباید مَسِیحِ موعود این رَنجانِ بَینِه و بعدا به خودشه جلالِ بَرسِه؟» ^{۲۷} عیسی، از موسی و تمام پیغمبران شُرُوعِ هَکُردِه و اونچه که تمام نِوِشْتِه های مُقَدَّسِه مِین دَرِباره اون باگوته با رِه، اوشانه وَسین توضیحِ هَدِه.

^{۲۸} وَختی به اون آبادی اپی که اوشانه مَقْصَدِ با نَزْدِیکِ هَبان، عیسی وانمودِ هَکُردِه که خَنِه دُورتر بوشو. ^{۲۹} اوشان خِیلی اِصرارِ هَکُردَن و باگتن: «اَمی هَمَرِه

بمان، چون روز دَرِه نَمَام هَبُو و شُونَزِيكِ.» پس عیسی دِلِه بَشَه تا اوشانه وَرجه بُمانه. ^{۳۰} وَخْتی اوشانه هَمَرَه سَفْرَه یه سَر نیشته با، نان بَگیتِه و شُکر هَگَرِدِه، تیکه هَگَرِدِه و اوشانه هَدَه. ^{۳۱} درهمون دَم، اوشانه چِشم وا هَبا و اونه بِشناختَن، وَلی عیسی اوشانه چِشم جی غِیب هَبا. ^{۳۲} اوشان هَمدیگرِ باگُتَن: «وَخْتی راهِه مِین آمی هَمَرَه گَب زنه با و نِوِشْتِه های مُقَدَّسِ آمِرِه توضحیح دَنِه با، مَگِه آمی دِل تَب تَب نَزْنِه با؟ ^{۳۳} اوشانِ وَرِسَن و به اورشلیم وَگَرِسَن. اوجِه اون یازدَه رَسولِ پیداهَگَرْدَن که خوشانِه رَفِقانِ هَمَرَه جَمع بان ^{۳۴} گونِه بان: «حَقِیقَتَن عیسی یه خُداوند زنده هَبا و خوشترِه شَمعونِ نِشان هَدَه.» ^{۳۵} بعد، اون دُتا هَم باگُتَن راهِه مِین چه اِتفاقی دَکَنه و چُطور عیسی ره وَخْتی دَشْتِه نان ره تیکه هَکونِه بِشناختَن.

عیسی بر شاگردان ظاهر هابا

^{۳۶} هنوز دَشْتَن این گِباره زنه بان که عیسی خودش اوشانه مِین بَیَسَه و باگوتِه: «سَلام بر شما!» ^{۳۷} وَلی همه حیران و پَریشان هَبان و خیال هَگَرْدَن روح دِیتَن. ^{۳۸} عیسی اوشانه باگوتِه: «چرا اَنقَدَر پَریشانید؟ چرا شیمی دِل مِین شَک و تَردید راه دَنید؟ ^{۳۹} می دَسْت و لِنِگِ بِیشین؛ این مَنَم. مَرِه لَمَس هَکُنید و بَینین؛ روح ،گوشت و خاش نِداره، وَلی هَمونجور که دینین مَن دارَم.» ^{۴۰} اینه باگوتِه و خودشه دَسْت و لِنِگِ اوشانه نِشان هَدَه. ^{۴۱} اوشان خُشحالی و بَهِت جی نِتانِسن باور هَکُتَن. پس اوشانه باگوتِه: «خوردَن و سِین چیزی دارین؟» ^{۴۲} یه تیکه بَیتِه ماهی اونه هَدَن. ^{۴۳} اونه بَگیتِه و اوشانه چِشم وَرجه بُخارِدِه. ^{۴۴} بعد اوشانه باگوتِه: «ایشان هَمونِه که وَخْتی شیمی هَمَرَه دَبام، گونِه بام؛ که تمام اونچه که موسایه تورات و یِیغَمبَرانِه کِتاب و مَزامیر مِین دَرِباره مِین بَنوِشْتِه هِیسَه، باید به اَنجام بَرِسَه.» ^{۴۵} بعد اوشانه فِکَرِ وا هَگَرِدِه تا بَیتَن نِوِشْتِه های مُقَدَّسِ بَقَهَمِن. ^{۴۶} اوشانه باگوتِه: «بَنوِشْتِه هَبا که مَسِیحِ موعود رَنج گِشِنِه و سِوَمین روز مُردگانِه جی وَرِسِنِه. ^{۴۷} وَ اینکه اونه نام هَمَرَه توبِه و اَمُرزش گُناهان تمام قومانه هَدَه بونه که اونه شُروع اورشلیم جِییِه. ^{۴۸} شُما این چیزانِ شَاهِدانید. ^{۴۹} حالا مَن اونچه که می آسمانی پیر شِمِرِه وَعَدِه هَدَه با ره شِمِرِه رِساندَنَم. وَلی این شَهْر مِین بمانید تا موقعه ای که خُدای قُوتِ از اَعلی شیمی تَن دَکُنین.»

عیسی به آسمان شونه

° بعد عيسى اوشانه تا بيت عنيايه نزيكى شهر جي بيرون بيرده و خودشه دسي
آسمان سمت بلند هگرده و اوشانه برگت هده. °^{٥١} درحالي كه اوشانه برگت دنه
با، اوشانه جي سيفا هبا و آسمان سمت بيرده هبا °^{٥٢} اوشان اونه پرسش هگردن
و گت خشحالي يه همزه به اورشليم وگرسن. °^{٥٣} اوجه يسره معبد مين ماندينه
بان و خداره پرسش كانه بان.

